

Udskriftsdato: 21. december 2025

2020/1 LSF 178 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af afskrivningsloven, ligningsloven, pensionsafkastbeskatningsloven og lov om afgift af svovl (Forhøjelse af grænsen for straksafskrivning m.v., midlertidig forhøjelse af afskrivningsgrundlaget for nye driftsmidler, forlængelse af den midlertidige forhøjelse af fradrag for udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed og forlængelse af bundfradrag i svovlafgiften)

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: Skattemin., j.nr. 2020-3004

Forslag

til

Lov om ændring af afskrivningsloven, ligningsloven, pensionsafkastbeskatningsloven og lov om afgift af svovl

(Forhøjelse af grænsen for straksafskrivning m.v., midlertidig forhøjelse af afskrivningsgrundlaget for nye driftsmidler, forlængelse af den midlertidige forhøjelse af fradrag for udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed og forlængelse af bundfradrag i svovlafgiften)

§ 1

I afskrivningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1147 af 29. august 2016, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 722 af 8. juni 2018 og senest ved § 1 i lov nr. 2219 af 29. december 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 5, stk. 3, 2. pkt., ændres »12.300 kr.« til: »26.200 kr.«

2. § 5 C, stk. 4, 2. pkt., ophæves.

3. § 5 D affattes således:

»§ 5 D. Den skattepligtige kan i stedet for at afskrive efter § 5 vælge at afskrive udgifter til anskaffelse af nye driftsmidler, som udelukkende benyttes erhvervsmæssigt, på en særskilt saldo, hvor anskaffelsessummen indgår med 116 pct., jf. dog stk. 2-7. Ved nye driftsmidler forstås driftsmidler, der anskaffes af den skattepligtige som fabriksnye.

Stk. 2. Det er en betingelse for afskrivning efter stk. 1, at anskaffelsessummen som nævnt i stk. 1 ikke fradrages (straksafskrives) efter § 6, stk. 1.

Stk. 3. Stk. 1 finder ikke anvendelse for udgifter til anskaffelse af personbiler og skibe eller for udgifter til anskaffelse af maskiner, der via egen energiforsyning drives eller kan drives af fossile brændsler. Stk. 1 finder dog anvendelse for andre køretøjer end personbiler, når køretøjet registreres i Køretøjsregisteret efter § 2, stk. 1, i lov om registrering af køretøjer, eller der er tale om en traktor eller blokvogn, der uden registrering anvendes til transporter efter § 4 i den nævnte lov, når køretøjet inden udgangen af det indkomstår, hvor anskaffelsen sker eller senest 3 måneder efter anskaffelsen, er forsynet med nummerplader.

Stk. 4. Indkomstårets afskrivninger efter stk. 1 foretages på grundlag af den afskrivningsberettigede saldo værdi ved indkomstårets udgang. Denne værdi opgøres som saldo værdien ved indkomstårets begyndelse med tillæg af 116 pct. af anskaffelsessummen for driftsmidler, der er anskaffet i indkomståret, jf. dog stk. 7, og med fradrag af 116 pct. af salgssummen for driftsmidler, der er solgt og leveret i indkomstårets løb, og som indgik på den særskilte saldo med 116 pct. af anskaffelsessummen. Saldo værdien ved indkomstårets begyndelse udgør det beløb, hvortil driftsmidler anskaffet i tidligere indkomstår er nedbragt ved afskrivninger efter stk. 1.

Stk. 5. Afskrivning efter stk. 1 kan højst udgøre 25 pct. af den afskrivningsberettigede saldo værdi efter stk. 4.

Stk. 6. § 5, stk. 4-6, og § 5 A finder tilsvarende anvendelse for driftsmidler omfattet af stk. 1.

Stk. 7. Stk. 1 finder alene anvendelse for driftsmidler, der er anskaffet i perioden fra og med den 23. november 2020 til og med den 31. december 2022. Den afskrivningsberettigede saldo værdi efter stk. 4

lægges sammen med saldobærdien efter § 5 ved udgangen af indkomståret 2026. Den derved fremkomne samlede saldobærdi behandles fra og med indkomståret 2027 efter § 5.«

4. I § 6, stk. 1, nr. 2, 1. pkt., ændres »12.300 kr.« til: »26.200 kr.«

5. § 6, stk. 1, nr. 3, 3. og 4. pkt., affattes således:

»For indkomstårene 2020-2022 kan der ud over fradrag efter 2. pkt. foretages fradrag på 27 pct. for indkomståret 2020 og 25 pct. for indkomstårene 2021 og 2022 af anskaffelsessummen. Fradrag efter 3. pkt. og fradrag eller afskrivning efter ligningslovens § 8 B, stk. 4, 2. pkt., kan dog højst foretages for samlede udgifter på 845 mio. kr. i indkomståret 2020 og 910 mio. kr. i indkomstårene 2021 og 2022.«

6. § 11, stk. 2, 2. pkt., ophæves.

7. I § 40 C, stk. 8, 2. pkt., ændres »25 pct.« til »22 pct.«

§ 2

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 806 af 8. august 2019, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 2219 af 29. december 2020, foretages følgende ændring:

1. § 8 B, stk. 4, 2. og 3. pkt., affattes således:

»For indkomstårene 2020-2022 kan der ud over fradrag eller afskrivninger efter 1. pkt. foretages fradrag eller afskrivninger på 27 pct. for indkomståret 2020 og 25 pct. for indkomstårene 2021 og 2022 af udgiften. Fradrag eller afskrivning efter 2. pkt. og fradrag efter afskrivningslovens § 6, stk. 1, nr. 3, 3. pkt., kan dog højst foretages for samlede udgifter på 845 mio. kr. i indkomståret 2020 og 910 mio. kr. i indkomstårene 2021 og 2022.«

§ 3

I pensionsafkastbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 185 af 6. marts 2020, foretages følgende ændring:

1. I § 18, stk. 5, 3. og 4. pkt., ændres »15 pct.« til: »16 pct.«, og i 7. pkt. ændres »2018« til: »2027«.

§ 4

I lov om afgift af svovl, jf. lovbekendtgørelse nr. 479 af 22. april 2020, som ændret ved § 19 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, foretages følgende ændring:

1. I § 33, stk. 7, 4. pkt., ændres »2020« til: »2025«.

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 4.

Stk. 3. § 1, nr. 1, har virkning for indkomstår, der udløber den 23. november 2020 eller senere.

Stk. 4. § 1, nr. 4, har virkning for aktiver, der erhverves den 23. november 2020 eller senere.

Stk. 5. § 1, nr. 7, har virkning for indkomstår, der begynder den 1. juli 2021 eller senere.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
 - 1.1. Lovforslagets formål og baggrund
2. Lovforslagets indhold
 - 2.1. Investeringsvindue og straksafskrivning
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Den foreslåede ordning
 - 2.2. Udgifter til forskning og udvikling
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Den foreslåede ordning
 - 2.3. Forlængelse af bundfradrag i svovlafgiften
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Den foreslåede ordning
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
 - 3.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige
 - 3.1.1. Investeringsvindue
 - 3.1.2. Forhøjelse af beløbsgrænsen for straksafskrivninger
 - 3.1.3. Udgifter til forskning og udvikling
 - 3.1.4. Forlængelse af bundfradrag i svovlafgiften
 - 3.2. Implementeringsmæssige konsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Klima- og miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

1.1. Lovforslagets formål og baggrund

Lovforslaget udmønter dele af aftale om grøn skatteform af 8. december 2020 mellem regeringen (Socialdemokratiet), Venstre, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti.

Med aftalen slås det fast, at aftalepartierne vil tage et større ansvar for kampen mod klimaforandringerne, og sikre, at dansk erhvervsliv har bedre muligheder for at skabe de nye grønne arbejdspladser, som venter forude. Regeringen og et stort flertal af Folketingets partier har sat et fælles mål om at sænke udledningen af drivhusgasser med 70 pct. i 2030 samtidig med, at Danmark skal være klimaneutralt i 2050. Det er to ambitiøse mål, som kræver handling.

Aftalepartierne er enige om, at CO₂-afgiften skal være et afgørende instrument til at indfri 70 procentmålsætningen under hensyntagen til klimalovens guidende principper, herunder dansk konkurrencekraft, sunde offentlige finanser, beskæftigelse, social balance og reelle CO₂-reduktioner (minimere lækage).

På kort sigt er det muligt at foretage de første og væsentlige skridt i retning af en mere ensartet CO₂-afgift. Det er derfor aftalt, at første fase skal reducere Danmarks CO₂-udledning med 0,5 mio. ton årligt ved

at hæve energiafgiften for erhverv. For at sikre, at erhvervslivet får de bedste rammer for en omlægning af deres produktion og mulighed for at foretage de nødvendige investeringer, så der sker en reel grøn omstilling, foreslås det, at virksomhederne får mulighed for at investere i energieffektiviseringer, der mindsker deres udledninger.

Aftalen vil således kickstarte den grønne omstilling og skabe nye jobs i de kommende år ved at lempe beskatningen af investeringer og ved at give tilskud til investeringer. Det vil, sammen med en gradvis indfasning af de øgede grønne afgifter, give virksomhederne bedre muligheder for at investere i en grøn omstilling.

Med dette lovforslag foreslås en række kompenserende skatte- og afgiftslemper.

Med henblik på at styrke særligt mindre virksomheders lyst til at investere i nye og grønne aktiver foreslås det at forhøje grænsen for, hvilke driftsmidler (maskiner, inventar m.v.) der kan straksafskrives. Grænsen foreslås forhøjet fra 14.100 kr. til 30.000 kr. (2020-niveau).

For yderligere at fremme erhvervslivets investeringer foreslås et investeringsvindue med øget afskrivningsret. Ved køb af nye driftsmidler i perioden fra og med den 23. november 2020 indtil udgangen af 2022 foreslås det, at virksomhederne skal kunne afskrive på 116 pct. af anskaffelsessummen. Investeringsvinduet omfatter dog ikke maskiner, der drives af fossile brændsler, samt personbiler og skibe.

Endvidere foreslås det at forlænge det forhøjede fradrag for udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed, så virksomhederne også i 2022 kan fratrække 130 pct. af udgifterne.

Endelig foreslås det at forlænge bundfradraget i grundlaget for virksomheders betaling af svovlafgift for kul og koks m.v. til og med 2025. Forslaget forudsætter en dialog med Europa-Kommissionen om initiativets forenelighed med statsstøttere reglerne.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Investeringsvindue og straksafskrivning

2.1.1. Gældende ret

Driftsmidler, som en skattepligtig udelukkende benytter erhvervsmæssigt, afskrives som udgangspunkt på en samlet saldo for den enkelte virksomhed. Denne metode kaldes saldometoden.

Efter saldometoden foretages indkomstårets afskrivninger på grundlag af den afskrivningsberettigede saldo værdi ved indkomstårets udgang.

Saldoværdien ved indkomstårets udgang opgøres som saldo værdien ved indkomstårets begyndelse med tillæg af anskaffelsessummen for driftsmidler, der er anskaffet i indkomståret, og med fradrag af salgssummen for driftsmidler, der er solgt og leveret i indkomståret.

Den årlige afskrivning kan højst udgøre 25 pct. af den afskrivningsberettigede saldo værdi.

I stedet for at afskrive efter saldometoden kan virksomheden vælge at straksafskrive hele anskaffelsessummen for:

- 1) Driftsmidler, hvis fysiske levealder må antages ikke at overstige 3 år.
- 2) Driftsmidler med en anskaffelsessum på 14.100 kr. (2020-niveau) eller derunder.
- 3) Driftsmidler og skibe til forsøgs- og forskningsvirksomhed.
- 4) It-software.

Der gælder særlige regler om afskrivning af infrastrukturanlæg og en række andre driftsmidler med lang levetid. For disse aktiver er afskrivningssatserne mindre end 25 pct.

Det er som udgangspunkt 100 pct. af anskaffelsessummen, der danner grundlag for skattemæssige afskrivninger og for straksfradrag. For så vidt angår driftsmidler til forsøgs- og forskningsvirksomhed

gælder det dog, at anskaffelsessummen som udgangspunkt forhøjes, så afskrivningsgrundlaget udgør 103 pct. af anskaffelsessummen for driftsmidler, der anskaffes i 2020, stigende til 110 pct. for driftsmidler, der anskaffes fra og med indkomståret 2026.

2.1.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at grænsen for straksfradrag forhøjes fra et grundbeløb på 12.300 kr. til et grundbeløb på 26.200 kr. (2010-niveau). Det svarer i 2020-niveau til en forhøjelse fra 14.100 kr. til 30.000 kr. Forhøjelsen foreslås at gælde for aktiver, der erhverves den 23. november 2020 eller senere.

Det foreslås endvidere at indføre et midlertidigt investeringsvindue, så selvstændigt erhvervsdrivende og selskaber får mulighed for at vælge at afskrive på 116 pct. af anskaffelsessummen for fabriksnye driftsmidler, som er anskaffet i perioden fra og med den 23. november 2020 og indtil udgangen af kalenderåret 2022. Det er en betingelse, at driftsmidlet udelukkende benyttes erhvervsmæssigt. Afskrivningerne foretages på en særskilt saldo.

Det forhøjede afskrivningsgrundlag afskrives med op til 25 pct. om året svarende til den gældende afskrivningssats for almindelige driftsmidler.

Investeringer, der vælges straksafskrevet efter gældende regler, f.eks. småaktiver og software, omfattes ikke af forslaget om det forhøjede afskrivningsgrundlag.

For at bidrage til at fremme den grønne omstilling foreslås det, at adgangen til forøgede afskrivninger ikke omfatter maskiner, der drives af fossile brændsler. Investeringsvinduet foreslås dog at omfatte alle køretøjer, der er forsynet med nummerplader, bortset fra personbiler. Forslaget omfatter ikke investeringer i skibe.

Forslaget omfatter heller ikke investeringer, der efter gældende regler kun kan afskrives med en lavere sats end 25 pct., dvs. investeringer i infrastrukturanlæg m.v. og visse andre driftsmidler med lang levetid, herunder aktiver i forbindelse med indvindingsvirksomhed og aktiver til fremstilling af varme og el med en kapacitet på over 1 MW.

Det foreslås ved opgørelsen af saldoværdien, at salgssummen forhøjes med 16 pct. for driftsmidler, hvor der ved købet er lagt 16 pct. til anskaffelsessummen. Hermed hindres det, at driftsmidler udelukkende anskaffes for at opnå et forhøjet afskrivningsgrundlag, hvorefter driftsmidlet videresælges, så der opnås et kunstigt skattemæssigt tab. For at undgå misbrug bl.a. ved koncerninterne overdragelser (bytte) af brugte driftsmidler omfatter forslaget alene nyfabrikerede driftsmidler.

Muligheden for at anvende et forhøjet afskrivningsgrundlag skal efter forslaget kun gælde for driftsmidler anskaffet senest den 31. december 2022. Ved udgangen af indkomståret 2026 skal den afskrivningsberettigede saldoværdi for driftsmidler, hvis afskrivningsgrundlag er blevet forhøjet, efter forslaget lægges sammen med saldoværdien for driftsmidler, der er afskrevet efter den gældende almindelige saldometode. Den derved fremkomne samlede saldoværdi skal fra og med indkomståret 2027 indgå på den almindelige driftsmiddelsaldo.

Sammenlægningen indebærer, at ved afståelse i indkomståret 2027 eller senere skal salgssummen ikke længere fragå med 116 pct., men alene med 100 pct. som normalt, selv om driftsmidlerne ved erhvervelsen fik et forhøjet afskrivningsgrundlag på 116 pct. Det svarer til den ordning, der gjaldt for det investeringsvindue, der var gældende i 2012 og 2013.

2.2. Udgifter til forskning og udvikling

2.2.1. Gældende ret

Virksomheder kan ved anskaffelse af almindelige driftsmidler årligt afskrive op til 25 pct. af anskaffelsessummen.

Efter afskrivningslovens § 6, stk. 1, nr. 3, kan hele anskaffelsessummen for driftsmidler og skibe, der anvendes til forsøgs- og forskningsvirksomhed, straksafskrives i anskaffelsesåret.

Efter ligningslovens § 8 B, stk. 1, har virksomheder fradrag for udgifter, som afholdes til forsøgs- og forskningsvirksomhed i tilknytning til den skattepligtiges erhverv. Udgifterne kan efter den skattepligtiges frie valg fradrages fuldt ud i det indkomstår, de er afholdt, eller alternativt afskrives med lige store årlige beløb i afholdelsesåret og i de følgende fire indkomstår. Det samme gælder udgifter til grundforskning, som afholdes af en igangværende virksomhed.

Reglerne finder ikke anvendelse for udgifter til efterforskning af råstoffer og udgifter til anskaffelse af driftsmidler og skibe, der anvendes til efterforskning af råstoffer.

Med aftalen om en række erhvervs- og iværksætterinitiativer af 12. november 2017 blev det aftalt gradvist at forhøje straksafskrivningen ved anskaffelse af driftsmidler og skibe, der anvendes til forsøgs- og forskningsvirksomhed, og fradraget for udgifter afholdt til forsøgs- og forskningsvirksomhed, så det udgør 110 pct. ved endelig indfasning i 2026. For indkomstårene 2021 og 2022 kan straksafskrivningen og fradraget foretages med 105 pct. af anskaffelsessummen eller udgiften.

Med aftalen af 15. juni 2020 om udfasning af hjælpepakker, stimuli-initiativer og eksportinitiativer indgået mellem regeringen (Socialdemokratiet) og Venstre, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti og Alternativet blev der indgået aftale om at indføre en midlertidig forhøjelse af virksomhedernes fradrag for udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed midlertidigt til 130 pct. i indkomstårene 2020 og 2021 med et loft på 50 mio. kr. (skatteværdien). Loftet over fradragsberettigede udgifter finder anvendelse på koncernniveau.

Ved forsøgs- og forskningsvirksomhed forstås f.eks. udviklingsarbejde knyttet til erhvervsvirksomheden. Der vil typisk være tale om lønudgifter, udgifter til råstoffer og udgifter til leje af laboratorier eller lignende, der anvendes til forsøgs- og forskningsaktiviteter.

For udgifter, der afholdes til forsøgs- og forskningsvirksomhed, er det et krav efter ligningslovens § 8 B, stk. 1, at udgifterne skal være afholdt i tilknytning til den skattepligtiges erhverv. Dette betyder, at disse udgifter som udgangspunkt først kan afskrives eller fradrages, når virksomheden er kommet i gang. Det gælder dog ikke, hvis der er tale om et aktie- eller anpartsselskab, eller hvis Skatteforvaltningen giver tilladelse til, at udgifterne må fradrages eller afskrives, før virksomheden er kommet i gang, jf. ligningslovens § 8 B, stk. 1.

2.2.2. Den foreslåede ordning

Med henblik på at øge virksomhedernes incitament til at investere i forskning og udvikling foreslås det at forlænge forhøjelsen af fradraget for udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed, så fradraget også udgør 130 pct. i indkomståret 2022. Dvs. at virksomhederne også i indkomståret 2022 foreslås at få mulighed for at foretage yderligere straksafskrivning eller et yderligere fradrag på 25 pct.

Der foreslås i tilknytning hertil at fastholde loftet over straksafskrivningen eller fradraget, svarende til det, som gælder for indkomståret 2021, således at der også i indkomståret 2022 højst skal kunne foretages merfradrag på 25 pct. for samlede udgifter på 910 mio. kr. på koncernniveau. For selskaber, der betaler selskabsskat på 22 pct., svarer det til, at fradraget har en skatteværdi på op til 50 mio. kr.

Det foreslås derudover, at der skal foretages en samlet opgørelse over fradrags- eller afskrivningsberettigede udgifter, således at fradragsberettigede udgifter efter de foreslåede regler i afskrivningsloven og ligningsloven ikke vil kunne overstige 910 mio. kr. for indkomståret 2022. Der er således tale om et samlet loft for fradrag efter afskrivningslovens § 6, stk. 1, nr. 3, og fradrag eller afskrivning efter ligningslovens § 8 B, stk. 4. Det svarer til de regler, der gælder for indkomståret 2021.

Begrænsningen af virksomhedernes fradrag foreslås at skulle finde anvendelse på koncernniveau, dvs. at grænsen skal gælde samlet for selskaber, der indgår i en sambeskatning. Den samlede begrænsning

foreslås at skulle fordeles forholdsmæssigt på basis af de sambeskattede selskabers fradragsberettigede udgifter omfattet af merfradraget.

Udgifter, der afholdes til forsøgs- og forskningsvirksomhed ud over det fastsatte loft, kan fradrages efter gældende regler med 105 pct. for indkomståret 2022.

Forslaget tilsigter alene at øge den sats, disse udgifter kan fradrages med. Forslaget ændrer ikke på afgrænsningen af, hvad der må anses for fradragsberettigede udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed. Afgrænsningen af, om der foreligger udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed, sker således på basis af hidtidig praksis. En konkret udgift til forsøgs- eller forskningsvirksomhed skal fortsat have den fornødne tilknytning til den skattepligtiges erhverv for at være fradragsberettiget som udgift til forsøgs- og forskningsvirksomhed.

2.3. Forlængelse af bundfradrag i svovlafgiften

2.3.1. Gældende ret

Der skal betales afgift af svovlindholdet i f.eks. kul og mineralolieprodukter, hvis brændslet indeholder over 0,05 pct. svovl, jf. § 1, stk. 1, i lov om afgift af svovl (herefter svovlafgiftsloven).

For fossile brændsler med et afgiftspligtigt svovlindhold omfattet af svovlafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 2, 3 eller 5-7, ydes der et særligt bundfradrag på 50 g svovldioxid (SO₂) pr. anvendt GJ brændsel, der anvendes af registrerede virksomheder til energiintensive processer, som nævnt i bilag 1 til CO₂-afgiftsloven. For virksomheder, der ikke måler udledningen af svovl, er bundfradraget på 25 g svovl (S) pr. anvendt GJ brændsel. Anvendelsen af brændslet skal i begge tilfælde være omfattet af tung proces. Dette følger af svovlafgiftslovens § 33, stk. 7, 1. og 2. pkt.

Fradraget gælder alene for virksomheder med et brændselsforbrug på mindst 0,1 PJ pr. kalenderår, og fradraget gælder indtil udgangen af 2020, jf. svovlafgiftslovens § 33, stk. 7, 3. og 4. pkt.

Hvis anvendelsen af fossile brændsler samtidig sker til andre formål end tung proces, ses der bort herfra i beregningen af det særlige bundfradrag. Dette gør sig dog alene gældende, hvis disse andre formål udgør under 20 pct. af den samlede fremstillede energimængde. Dette følger af svovlafgiftslovens § 33, stk. 7, 5. pkt.

Det følger af svovlafgiftslovens § 33, stk. 7, 6.-9. pkt., at virksomheder omfattet af det særlige bundfradrag hvert år skal foretage en acontoopgørelse af udledning af svovl, bundfradrag og eventuelle uudnyttede bundfradrag overført fra andre afgiftsperioder. Ved kalenderårets udløb foretages der en endelig opgørelse af virksomhedens samlede udledning fratrukket de akkumulerede bundfradrag. Der kan ske overførsel mellem virksomhedens forskellige ovne, kedler m.v. og mellem brændsler omfattet af bundfradrag inden for virksomhedens samme geografiske sted.

Det følger af svovlafgiftslovens § 33, stk. 8, at visse virksomheder kan opnå en godtgørelse svarende til bundfradraget efter § 33, stk. 7. Svovlafgiftslovens § 33, stk. 8, ligestiller energiintensive virksomheder med tung proces, der modtager procesvarme fra fremmede kraftvarmeanlæg og dertil knyttede blokvarmeanlæg, med virksomheder, der modtager procesvarme fra eget anlæg. De pågældende virksomheder er ikke omfattet af svovlafgiftslovens registrerings- og betalingspligt.

Det gældende bundfradrag løber fra den 1. januar 2013 og indtil den 31. december 2020.

2.3.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at det gældende bundfradrag i svovlafgiften forlænges, så det gælder indtil udgangen af 2025.

Forslaget har til formål at forlænge det gældende bundfradrag, så registrerede virksomheder kan opnå det særlige bundfradrag i svovlafgiften på varer med et afgiftspligtigt svovlindhold omfattet af

svovlafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 2, 3 eller 5-7, som er anvendt til tung proces som nævnt i bilag 1 til CO₂-afgiftsloven frem til udgangen af 2025.

Det gældende bundfradrag i svovlafgiftslovens § 33, stk. 8, vil ligeledes blive forlænget frem til udgangen af 2025, som følge af den foreslåede forlængelse af det gældende bundfradrag i svovlafgiftslovens § 33, stk. 7.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

3.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

3.1.1. Investeringsvindue

Det foreslås at forhøje afskrivningsgrundlaget midlertidigt med 16 pct. til 116 pct. for investeringer i en række driftsmidler foretaget i perioden 23. november 2020 til udgangen af kalenderåret 2022. Investeringsvinduet omfatter driftsmidler, der efter gældende regler afskrives med 25 pct. Maskiner, der drives eller kan drives af fossile brændsler via egen energiforsyning, omfattes dog ikke af vinduet. Investeringsvinduet vil dog omfatte alle køretøjer, der er forsynet med nummerplader, bortset fra personbiler.

Det skønnes med betydelig usikkerhed, at investeringsvinduet vil omfatte investeringer med en samlet anskaffelsessum på ca. 95 mia. kr. i hvert af årene 2021 og 2022. Heraf hidrører ca. 5 mia. kr. fra, at investeringsvinduet får virksomhederne til at øge deres investeringer, idet investeringer for ca. 2,5 mia. kr. skyldes, at investeringer fra efterfølgende år fremrykkes. Det er desuden lagt beregningsteknisk til grund, at virksomhederne vil kunne udnytte 2/3 af det forhøjede afskrivningsgrundlag. Det forudsættes, at de resterende fradrag ikke udnyttes, f.eks. fordi virksomheden går konkurs, inden den kan nå at udnytte fradraget fuldt ud, eller fordi den ikke opnår en skattepligtig indkomst i Danmark af en størrelse, der giver mulighed for at udnytte fradraget fuldt ud.

Det forhøjede afskrivningsgrundlag skønnes med usikkerhed at medføre et umiddelbart mindreprovenu på ca. 50 mio. kr. i 2020 stigende til ca. 560 mio. kr. i 2021 og ca. 920 mio. kr. i 2022, hvorefter mindreprovenuet gradvist aftager. Det svarer til et mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 40 mio. kr. i 2020, ca. 670 mio. kr. i 2021 og ca. 1.110 mio. kr. i 2022.

Tabel 1. Provenuvirkning ved indførelse af midlertidigt investeringsvindue

Mio. kr. (2021-niveau)	2020	2021	2022	2023	2024	2025	Varigt	Finansår 2020
Umiddelbar virkning	-50	-560	-920	-670	-490	-350	-70	-50
Virkning efter tilbageløb	-40	-480	-780	-570	-410	-300	-60	-
Virkning efter tilbageløb og adfærd	-40	-670	-1.110	-650	-470	-340	-70	-

Anm. : Afrundet til nærmeste 10 mio. kr.

Virkningen på finansår skønnes at udgøre ca. 50 mio. kr. i 2020.

Kommunerne får en andel af selskabsskatten uden for kulbrinteområdet på 14,24 pct. med afregning tre år efter indkomståret. Investeringsvinduet skønnes at medføre et mindreprovenu for kommunerne på ca. 5 mio. kr. for 2020 med afregning i 2023, ca. 80 mio. kr. for 2021 med afregning i 2024 og ca. 95 mio. kr. i 2022 med afregning i 2025.

Investeringsvinduet vil styrke virksomhedernes incitament til at investere i de omfattede aktiver. Det vil have en positiv effekt på beskæftigelsen og BNP i perioden, hvor vinduet er i kraft. En del af denne positive effekt på samfundsøkonomien skyldes, at investeringer fremrykkes fra efterfølgende år,

hvor vinduet således vil have en negativ konjunkteffekt. Investeringsvinduet vurderes ikke at have samfundsøkonomiske effekter på lidt længere sigt.

3.1.2. Forhøjelse af beløbsgrænsen for straksafskrivninger

Med lovforslaget forhøjes beløbsgrænsen for straksafskrivninger fra 14.100 kr. til 30.000 kr. (2020-niveau). Forhøjelse af beløbsgrænsen har virkning fra den 23. november 2020 og vil medføre en permanent forhøjelse.

Det skønnes med betydelig usikkerhed, at forhøjelsen af beløbsgrænsen vil medføre, at investeringer for yderligere 4,5 mia. kr. årligt vil kunne straksafskrives (strukturelt niveau). Det er desuden lagt beregningsteknisk til grund, at virksomhederne vil kunne udnytte 2/3 af disse straksafskrivninger til at reducere deres skattepligtige indkomst.

Det forhøjede afskrivningsgrundlag skønnes med usikkerhed at medføre et umiddelbart mindreprovenu på ca. 10 mio. kr. i 2020 stigende til ca. 500 mio. kr. i 2021, hvorefter mindreprovenuet gradvist aftager. Det svarer til et mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 10 mio. kr. i 2020 og ca. 410 mio. kr. i 2021, hvorefter mindreprovenuet gradvist aftager.

Tabel 2. Provenuvirkning ved forhøjelse af grænse for straksafskrivninger

Mio. kr. (2021-niveau)	2020	2021	2022	2023	2024	2025	Varigt	Finansår 2020
Umiddelbar virkning	-10	-500	-380	-290	-230	-180	-80	-10
Virkning efter tilbageløb	-10	-420	-320	-250	-190	-150	-70	-
Virkning efter tilbageløb og adfærd	-10	-410	-310	-240	-180	-140	-60	-

Anm. : Afrundet til nærmeste 10 mio. kr.

Virkningen på finansår skønnes at udgøre ca. 10 mio. kr. i 2020.

Kommunerne får en andel af selskabsskatten uden for kulbrinteområdet på 14,24 pct. med afregning tre år efter indkomståret. Forhøjelsen af bundgrænsen for straksafskrivninger skønnes at medføre et mindreprovenu for kommunerne på ca. 1,5 mio. kr. for 2020 med afregning i 2023, ca. 70 mio. kr. for 2021 med afregning i 2024 og ca. 55 mio. kr. i 2022 med afregning i 2025.

Den foreslåede forhøjelse af grænsen for straksafskrivninger vil styrke virksomhedernes incitament til at investere i mindre produktionsaktiver, hvilket vil have en permanent positiv effekt på produktivitet, arbejdsudbud og BNP.

3.1.3. Udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed

Med lovforslaget foreslås forhøjelsen af fradraget for udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed forlænget til og med indkomståret 2022, således at der også i indkomståret 2022 vil kunne foretages fradrag eller afskrivning med 130 pct. Det vil sige, at der er tale om en forhøjelse af fradraget på 25 procentpoint i forhold til de gældende regler. Det foreslåede merfradrag kan dog maksimalt foretages for udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed på op til 910 mio. kr. i 2022. Det svarer til en maksimal nedsættelse af selskabsskattesatsen på ca. 50 mio. kr. For udgifter herudover udgør fradraget 105 pct. i 2022 svarende til gældende regler.

Ved vurderingen af de provenumæssige konsekvenser er der taget udgangspunkt i det samme grundlag som ved provenuvurderingen i forbindelse med den midlertidige forhøjelse af fradraget for forsøgs- og forskningsvirksomhed til 130 pct. i 2020 og 2021, jf. § 2 i lov nr. 2219 af 29. december 2020.

På dette grundlag kan det umiddelbare mindreprovenu skønnes til ca. 1.470 mio. kr. i 2022, hvilket svarer til ca. 1.100 mio. kr. i 2022 efter indregning af tilbageløb og adfærd.

I provenuvurderingen er det indregnet, at merfradraget for udgifter til forsøg og forskning vil styrke virksomhedernes incitament til at investere i forskningsaktiviteter. Det kan bl.a. øge arbejdsproduktiviteten og dermed trække i retning af højere lønninger og et større arbejdsudbud. Disse adfærdseffekter vurderes ikke at være nævneværdige på helt kort sigt, men er medregnet i 2022.

Tabel 3. Provenuvirkning ved forhøjelse af fradrag for forskning og forsøgsvirksomhed til 130 pct. i 2022

Mio. kr. (2021-niveau)	2020	2021	2022	2023	2024	2025	Varigt	Finansår 2020
Umiddelbar virkning	0	0	-1.470	0	0	0	-30	0
Virkning efter tilbageløb	0	0	-1.250	0	0	0	-20	-
Virkning efter tilbageløb og adfærd	0	0	-1.100	0	0	0	-20	-

Anm. : Afrundet til nærmeste 10 mio. kr.

Kommunerne får en andel af selskabsskatten uden for kulbrinteområdet på 14,24 pct. med afregning tre år efter indkomståret. Den foreslåede forhøjelse af fradraget for udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed skønnes at medføre et mindreprovenu for kommunerne på ca. 210 mio. kr. for 2022 med afregning i 2025.

Forslaget medfører en forhøjelse af den nuværende skatteudgift forbundet med det forhøjede fradrag for udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed, der svarer til den umiddelbare provenuvirkning.

3.1.4. Bundfradrag i svovlafgiften

Lovforslaget om forlængelse af bundfradraget i svovlafgiften skønnes at indebære et mindreprovenu på ca. 10 mio. kr. årligt i 2021-2025 (2021-niveau) såvel umiddelbart som efter tilbageløb og adfærd.

Finansårvirkningen i 2021 skønnes at udgøre ca. 10 mio. kr.

Tabel 4. Provenumæssige konsekvenser af bundfradrag

Mio. kr. (2021-niveau)	2021	2022	2023	2024	2025	Varigt	Finansår 2021
Umiddelbar virkning	-10	-10	-10	-10	-10	-0,3	-10
Virkning efter tilbageløb	-10	-10	-10	-10	-10	-0,3	
Virkning efter tilbageløb og adfærd	-10	-10	-10	-10	-10	-0,5	

3.2. Implementeringsmæssige konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes at medføre implementeringsomkostninger for Skatteforvaltningen for samlet set 2,1 mio. kr. i 2021, 1,6 mio. kr. i 2022, 8,9 mio. kr. i 2023, 7,6 mio. kr. i 2024, 2,8 mio. kr. i 2025 og 2,3 mio. kr. i 2026. Omkostningerne relaterer sig til kontrol, vejledning og systemtilpasninger.

De syv principper for digitaliseringsklar lovgivning (principperne om enkle og klare regler, digital

kommunikation, mulighed for automatisk sagsbehandling, sammenhæng på tværs i form af ensartede begreber og genbrug af data, tryk og sikker datahåndtering, anvendelse af offentlig infrastruktur og at kunne forebygge snyd og fejl) vurderes at være fulgt i relevant omfang.

Der er således i vidt omfang tale om en forlængelse af eksisterende regler, hvormed skatteydere, der allerede anvender reglerne i dag, får mulighed for i den foreslåede forlængede periode at fortsætte med at benytte de samme regler og afgrænsninger som hidtil. For så vidt angår den foreslåede indførsel af investeringsvinduet med forøget afskrivningsadgang er der tale om indførsel af regler, der nogenlunde svarer til dem, der var gældende i 2012 og 2013.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget om et midlertidigt investeringsvindue vil øge virksomhedernes afkast efter skat af investeringer i de omfattede aktiver, mens vinduet er i kraft.

Forslaget om en forhøjelse af grænsen for straksafskrivninger vil øge virksomhedernes afkast efter skat af investeringer i mindre produktionsaktiver.

Forslaget om et investeringsvindue indebærer begrænsede administrative konsekvenser for erhvervslivet, der skal føre en særskilt saldo med de driftsmidler, hvor afskrivningsgrundlaget vælges forhøjet i henhold til forslaget.

Forslaget om at forlænge den midlertidige forhøjelse af fradraget for udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed, således at fradraget også udgør 130 pct. i indkomståret 2022, kan omfatte udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed for samlede udgifter på op til 910 mio. kr. i indkomståret 2022 på koncernniveau. Det vil reducere virksomhedernes nettoudgifter til forskning og udvikling i det pågældende år og derved styrke incitamentet til at foretage denne type investeringer.

Forslaget vedrørende bundfradraget i svovlafgiften skønnes at ville reducere virksomheders omkostninger til tung proces med ca. 10 mio. kr. årligt fra 2021-2025.

Lovforslaget har været til udtalelse hos Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering, der vurderer, at lovforslaget medfører administrative omkostninger for erhvervslivet, der vurderes at være under 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.

Forslaget vurderes således ikke at have nævneværdige administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Det vurderes, at de fem principper for agil erhvervsrettet regulering ikke er relevante for lovforslaget.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget indebærer ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Klima- og miljømæssige konsekvenser

Forslaget om et investeringsvindue, forhøjelse af grænsen for straksafskrivning og forhøjet fradrag for udgifter til forskning og udvikling skønnes at have begrænsede, men positive, klima- og miljømæssige konsekvenser, idet forslagene skal ses i sammenhæng med en afgiftsstigning på brug af fossile brændsler, ligesom investeringsvinduet foreslås ikke at finde anvendelse ved anskaffelse af maskiner, der drives af fossile brændsler. Virksomhederne vil således med skattelemperne få mulighed for at investere i energieffektiviseringer, der mindsker deres udledninger.

Forslaget om forlængelse af bundfradraget i svovlafgiften vurderes ikke at have nogen nævneværdig effekt på svovludledningerne ved uændret energiforbrug og aktivitetsniveau. Det skyldes, at der er de samme incitamenter til at reducere svovlindhold i de indkøbte brændsler eller øge virkningsgrad på rensningsanlæg som nu.

7. Forholdet til EU-retten

Forslaget om et investeringsvindue, forhøjelse af grænsen for straksafskrivning og forhøjet fradrag for udgifter til forskning og udvikling indeholder ingen EU-retlige aspekter.

Det vurderes, at bundfradraget i svovlafgiftsloven udgør statsstøtte, da fradraget giver virksomheder med væsentlige udledninger af svovldioxid (SO₂) en særlig lempelse af afgiften. Der indledes en dialog med Europa-Kommissionen med det formål at fastlægge, hvorvidt et bundfradrag med virkning fra den 1. januar 2021 kan iværksættes i overensstemmelse med statsstøttereglerne.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 18. december 2020 til den 15. januar 2021 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

3F, Advokatsamfundet, Affald Plus, Akademikerne, Aluminium Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ARI, ATP, Bilfærgernes Rederiforening, Biobrændselsforeningen, Blik- og Rørarbejderforbundet, Borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, Brancheforeningen for Aktive Ejere i Danmark, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Flaskegenbrug, Brancheforeningen for Husstandsvindmøller, Brancheforeningen for Skov, Have og Park-Forretninger, Brintbranchen, Bryggeriforeningen, Business Danmark, Børsmæglerforeningen, CEPOS, Cevea, DAKOFA, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Frie Autocampere, Danmarks Idrætsforbund, Danmarks Jordbrugsforskning, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Skibskredit, Danmarks Vindmølleforening, Dansk Affaldsforening, Dansk Aktionærforening, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Gasteknisk Center, Dansk Iværksætterforening, Dansk Landbrugsrådgivning, Dansk Maskinhandlerforening, Dansk Metal, Dansk Methanolforening, Dansk Musiker Forbund, Dansk Retursystem A/S, Dansk Skovforening, Dansk Solcelleforening, Dansk Told- og Skatteforbund, Danske Advokater, Danske Energiforbrugere, Danske Halmleverandører, Danske Havne, Danske Rederier, Danske Vandværker, DANVA, Datatilsynet, Den Danske Fondsmæglerforening, Det Økologiske Råd, DI, DI Transport, Digitaliseringsstyrelsen, Drivkraft Danmark, EjendomDanmark, Eksportrådet, EmballageIndustrien, Energi Danmark, Energinet.dk, Energistyrelsen, Energitilsynet, Erhvervsstyrelsen – Området for Bedre Regulering, FH - Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans Danmark, Finans og Leasing, Finansforbundet, Finanstilsynet, Forbrugerrådet Tænk, Foreningen af Danske Skatteankenævn, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen Biogasbranchen, Foreningen Danske Kraftvarmeværker, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen for Platformsøkonomi i Danmark, Foreningen til Søfartens Fremme, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Frie Funktionærer, FSE, FSR - danske revisorer, GAFSAM, GRAKOM, Greenpeace Danmark, HK-Kommunal, HK-Privat, HOFOR, HORESTA, IBIS, Ingeniørforeningen i Danmark, Investering Danmark, Justitia, KL, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kraka, Kræftens Bekæmpelse, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen Polio-, Trafik- og Ulykkesskadede, Landsskatteretten, Lederne Søfart, Ledernes Hovedorganisation, Lokale Pengeinstitutter, Mellempfolkeligt Samvirke, Metalemballagegruppen, Miljøstyrelsen, Mineralolie Brancheforeningen, Moderniseringsstyrelsen, Nasdaq OMX Copenhagen A/S, Nationalbanken, Nationalt Center for Miljø og Energi, Naturstyrelsen, Noah, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Nordsøfonden, Nærbutikkernes Landsforening, Offshoreenergy.dk, Olie Gas Danmark, Plastindustrien, Rejsearbejdere.dk, Rejsearrangører i Danmark, Restaurationsbranchen.dk, SEGES, Serviceforbundet, Sikkerhedsstyrelsen, SKAD - Autoskade- og Køretøjsopbyggerbranchen i Danmark, Skatteankestyrelsen, SMVDanmark, SRF Skattefaglig Forening, Søfartsstyrelsen, Vedvarende Energi, VELTEK, Vin og Spiritus Organisation i Danmark, Vindmølleindustrien, VisitDenmark, WWF, Ældre Sagen og Økologisk Landsforening.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Det midlertidige investeringssvindue skønnes at medføre et umiddelbart mindreprovenu i 2020 på ca. 50 mio. stigende til ca. 560 mio. kr. i 2021 og ca. 920 mio. kr. i 2022, hvorefter mindreprovenuet gradvist aftager. Forhøjelsen af grænsen for straksafskrivninger skønnes at medføre et umiddelbart mindreprovenu på ca. 10 mio. kr. i 2020 stigende til ca. 500 mio. kr. i 2021, hvorefter mindreprovenuet gradvist aftager. Forhøjelsen af fradraget for udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed skønnes at medføre et umiddelbare mindreprovenu på ca. 1.470 mio. kr. i 2022, hvilket svarer til ca. 1.100 mio. kr. efter indregning af tilbageløb og adfærd. Forlængelsen af bundfradraget i svovlafgiften skønnes at indebære et mindreprovenu på ca. 10 mio. kr. årligt i 2021-2025 (2021-niveau) såvel umiddelbart som efter tilbageløb og adfærd. Finansårsvirkningen i 2021 skønnes at udgøre ca. 10 mio. kr.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget vurderes at medføre adm. omkostninger for Skatteforvaltningen for samlet set 2,1 mio. kr. i 2021, 1,6 mio. kr. i 2022, 8,9 mio. kr. i 2023, 7,6 mio. kr. i 2024, 2,8 mio. kr. i 2025 og 2,3 mio. kr. i 2026. Omkostningerne relaterer

		sig til kontrol, vejledning og systemtilpasninger.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget om et midlertidigt investeringsvindue vil øge afkastet efter skat af investeringer i de omfattede aktiver, mens vinduet er i kraft. Forslaget om en forhøjelse af grænsen for straksafskrivninger vil øge afkastet efter skat af investeringer i mindre produktionsaktiver. Forslaget om forhøjet fradrag for udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed vil reducere virksomhedernes nettoudgifter til forskning og udvikling i 2022 og derved styrke incitamentet til at foretage denne type investeringer. Forslaget om bundfradraget i svovlafgiften skønnes at ville reducere virksomheders omkostninger til tung proces med ca. 10 mio. kr. årligt fra 2021-2025.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Begrænsede
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klima- og miljømæssige konsekvenser	Forslaget om et investeringsvindue, forhøjelse af grænsen for straksafskrivning og forhøjet fradrag for udgifter til forskning og udvikling skønnes at have begrænsede men positive miljømæssige konsekvenser. Forslaget om forlængelse af bundfradraget i svovlafgiften vurderes ikke at have nogen nævneværdig effekt på svovludledningerne ved uændret energiforbrug og aktivitetsniveau. Der er de samme incitamenter til at reducere svovlindhold i de indkøbte brændsler eller øge virk-	Ingen

	ningsgrad på rensningsanlæg som nu.	
Forholdet til EU-retten	Det vurderes, at bundfradraget i svovlavgiftsloven udgør statsstøtte, da fradraget giver virksomheder med væsentlige udledninger af svovldioxid (SO ₂) en særlig lempelse af afgiften. Der indledes en dialog med Europa-Kommissionen med det formål at fastlægge, hvorvidt et bundfradrag med virkning fra 1. januar 2021 kan iværksættes i overensstemmelse med statsstøttere reglerne.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering /Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter de gældende regler i afskrivningslovens § 5, stk. 3, 2. pkt., kan beløbet på saldoen for driftsmidler og skibe, der udelukkende benyttes erhvervsmæssigt, fradrages fuldt ud ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, når den afskrivningsberettigede saldoværdi før indkomstårets afskrivninger udgør et beløb på 12.300 kr. (2010-niveau) eller derunder svarende til 14.100 kr. i 2020-niveau.

Det foreslås i afskrivningslovens § 5, stk. 3, 2. pkt., at ændre beløbsgrænsen på 12.300 kr. til 26.200 kr. I 2020-niveau svarer det til, at beløbsgrænsen forhøjes fra 14.100 kr. til 30.000 kr.

Den foreslåede forhøjelse af beløbsgrænsen indebærer, at beløbet på saldoen for driftsmidler og skibe, der udelukkende benyttes erhvervsmæssigt, kan fradrages fuldt ud ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, når den afskrivningsberettigede saldoværdi før indkomstårets afskrivninger udgør et beløb på 30.000 kr. (2020-niveau) eller derunder.

Der foreslås ikke ændringer i den tilsvarende sats på 12.300 kr. (14.100 kr. i 2020-niveau) i afskrivningslovens § 11, stk. 3, 1. pkt., og § 11, stk. 5, om delvist erhvervsmæssigt benyttede driftsmidler og skibe, i afskrivningslovens 42, stk. 2, om udgifter til ombygning og forbedring eller i afskrivningslovens § 43, stk. 2, om tilslutningsafgifter. Denne type udgifter vil således fortsat kun kunne straksafskrives, hvis de udgør et beløb på højst 14.100 kr. i 2020-niveau.

Til nr. 2

Ved lov nr. 540 af 6. juni 2007 blev afskrivningsreglerne for visse driftsmidler med lang levetid strammet, således at afskrivningssatsen fra indkomståret 2008 og gradvist frem til og med indkomståret 2016 blev nedsat fra 25 pct. til 15 pct. Bestemmelsen herom findes i afskrivningslovens § 5 C, stk. 1.

Det fremgår af afskrivningslovens § 5 C, stk. 4, 1. pkt., at afskrivningssatsen for aktiver omfattet af § 5 C, stk. 1, udgør 15 pct. af den afskrivningsberettigede saldoværdi. Af bestemmelsens 2. pkt. fremgår det dog, at i indkomstårene 2008 og 2009 var afskrivningssatsen 23 pct., i indkomstårene 2010 og 2011 var afskrivningssatsen 21 pct., i indkomstårene 2012 og 2013 var afskrivningssatsen 19 pct., og i indkomstårene 2014 og 2015 var afskrivningssatsen 17 pct.

Fra og med indkomståret 2016 er overgangsbestemmelsen i afskrivningslovens 5 C, stk. 4, 2. pkt. således ikke længere virksom. Det foreslås derfor, at det nævnte punktum ophæves.

Til nr. 3

Efter gældende regler i afskrivningslovens § 6 kan der foretages skattemæssige afskrivninger på grundlag af 100 pct. af anskaffelsessummen for driftsmidler, der udelukkende benyttes erhvervsmæssigt.

Driftsmidlerne afskrives som udgangspunkt på en samlet saldo for den enkelte virksomhed. Denne metode kaldes saldometoden. Efter saldometoden foretages indkomstårets afskrivninger på grundlag af den afskrivningsberettigede saldoværdi ved indkomstårets udgang. Saldoværdien ved indkomstårets udgang opgøres som saldoværdien ved indkomstårets begyndelse med tillæg af anskaffelsessummen for driftsmidler, der er anskaffet i indkomståret, og med fradrag af salgssummen for driftsmidler, der er solgt og leveret i indkomståret.

Den årlige afskrivning for almindelige driftsmidler kan højst udgøre 25 pct. af den afskrivningsberettigede saldoværdi.

Udgangspunktet om, at det er 100 pct. af anskaffelsessummen, der danner grundlag for skattemæssige afskrivninger og for straksfradrag, er fraveget for så vidt angår driftsmidler til forsøgs- og forskningsvirksomhed, jf. afskrivningslovens § 6, stk. 1, nr. 3, hvor anskaffelsessummen er forhøjet.

Der gælder særlige regler om en lavere afskrivningssats end 25 pct. for bl.a. infrastrukturanlæg og en række andre driftsmidler med lang levetid, jf. afskrivningslovens § 5 C.

Afskrivningssatsen er 15 pct. for en række driftsmidler, jf. afskrivningslovens § 5 C, stk. 1. Det gælder bl.a. for visse skibe med en bruttotonnage på 20 t eller derover, for luftfartøjer og rullende jernbanemateriel, for borerigge, produktionsplatforme og andre anlæg til indvinding m.v. af olie og gas, for faste anlæg til fremstilling af varme og el med en kapacitet på over 1 MW, for anlæg til indvinding af vand til almene vandforsyninger, og for spildevandsanlæg. Disse driftsmidler skal føres på en særskilt saldo.

Afskrivningssatsen er 7 pct. for en række infrastrukturanlæg, jf. afskrivningslovens § 5 C, stk. 2. Det gælder anlæg til transport, lagring og distribution m.v. af el, vand, varme, olie, gas og spildevand, anlæg til transmission af radio-, tv- og telekommunikation, samt fast jernbanemateriel. Disse driftsmidler skal ligeledes føres på en særskilt saldo.

Efter gældende regler afskrives vindmøller med en kapacitet på 1 MW eller mindre som almindelige driftsmidler med den normale sats på 25 pct. efter afskrivningslovens § 5. Vindmøller med en kapacitet på over 1 MW afskrives efter afskrivningslovens § 5 C, stk. 1, nr. 4, med en sats på 15 pct.

Efter de gældende regler i afskrivningslovens § 5, stk. 4, kan selskaber m.v. ikke i anskaffelsesåret foretage skattemæssige afskrivninger på driftsmidler, der udlejes (såkaldte udlejningsdriftsmidler). I stedet kan 50 pct. af anskaffelsessummen for udlejningsdriftsmidlerne afskrives i året efter anskaffelsen. Den del af anskaffelsessummen, der ikke er afskrevet, tillægges den almindelige driftsmiddelsaldo i det andet indkomstår efter anskaffelsen.

Skatteforvaltningen kan dog meddele dispensation, så udlejningsdriftsmidlerne allerede i anskaffelsesåret kan afskrives som almindelige driftsmidler, jf. afskrivningslovens § 5, stk. 6.

Efter den nuværende affattelse af afskrivningslovens § 5 D kunne der foretages afskrivning på 115 pct. af anskaffelsessummen for nye driftsmidler, der blev anskaffet i en periode fra den 30. maj 2012 til den 31. december 2013. Anskaffelsessummen for driftsmidlerne skulle indgå på en særskilt saldo, hvorpå der kunne afskrives med op til 25 pct.

Den afskrivningsberettigede saldoværdi på den særlige saldo skulle ved udgangen af indkomståret 2017 lægges sammen med saldoværdien på den almindelige saldo efter afskrivningslovens § 5, således

at den samlede saldobærdi fra og med indkomståret 2018 behandles efter de almindelige regler for saldoafskrivninger i § 5.

Idet bestemmelsen i afskrivningslovens § 5 D fra og med indkomståret 2018 har mistet sin betydning, foreslås det at nyaffatte bestemmelsen, så den i stedet indeholder de foreslåede regler om et nyt midlertidigt investeringsvindue.

Indholdsmæssigt svarer den foreslåede nye affattelse af bestemmelsen i afskrivningslovens § 5 D i vidt omfang til den hidtidige § 5 D.

Det foreslås i § 5 D, *stk. 1, 1. pkt.*, at den skattepligtige i stedet for at afskrive efter afskrivningslovens § 5 kan vælge at afskrive udgifter til anskaffelse af nye driftsmidler, som udelukkende benyttes erhvervsmæssigt, på en særskilt saldo, hvor anskaffelsessummen indgår med 116 pct. af anskaffelsessummen.

Det vil sige, at det vil være en forudsætning for at kunne vælge at anvende den foreslåede regel om et forhøjet afskrivningsgrundlag med 16 pct. ud over det almindelige afskrivningsgrundlag, at aktivet ville kunne afskrives efter § 5. Det indebærer, at forslaget om et ekstra afskrivningsgrundlag ikke omfatter afskrivning på infrastrukturanlæg og andre driftsmidler med lang levetid, jf. afskrivningslovens § 5 C.

Det indebærer også, at driftsmidler til f.eks. indvindingsvirksomhed kun kan vælges afskrevet på det forhøjede afskrivningsgrundlag, hvis driftsmidlet ville kunne afskrives efter § 5.

Efter forslaget kan den skattepligtige ikke anvende reglerne i både § 5 om almindelige afskrivninger og den foreslåede nye § 5 D om forhøjet afskrivningsgrundlag, idet den skattepligtige efter den foreslåede affattelse af § 5 D, *stk. 1*, kan vælge at afskrive 116 pct. af anskaffelsessummen »i stedet for« at afskrive efter § 5. Dermed fravælger den skattepligtige afskrivning efter § 5 ved at vælge afskrivning efter § 5 D.

Det foreslås i § 5 D, *stk. 1, 2. pkt.*, at der ved nye driftsmidler forstås driftsmidler, der er anskaffet af den skattepligtige som fabriksnye. Der skal dermed være tale om driftsmidler, der ikke tidligere har indgået i en igangværende virksomhed. Baggrunden for at stille denne betingelse er at forhindre omgåelse derved, at f.eks. to virksomheder bytter aktiver, eller at koncerner flytter rundt på aktiver mellem koncernens selskaber for derved at opnå forhøjet afskrivningsgrundlag på allerede erhvervede aktiver.

Der skal være tale om driftsmidler, som udelukkende anvendes erhvervsmæssigt. Driftsmidler, der både anvendes erhvervsmæssigt og privat af den erhvervsdrivende (blandede driftsmidler), er dermed ikke omfattet af forslaget om et forhøjet afskrivningsgrundlag.

Det foreslås i § 5 D, *stk. 2*, at det er en betingelse for at anvende det forhøjede afskrivningsgrundlag efter den foreslåede § 5 D, *stk. 1*, at anskaffelsessummen for driftsmidlet ikke straksafskrives efter § 6 i afskrivningsloven.

Det foreslås således, at den skattepligtige skal vælge, om driftsmidlet ønskes straksafskrevet efter afskrivningslovens § 6 på grundlag af 100 pct. af anskaffelsessummen (for driftsmidler til forsøgs- og forskningsvirksomhed dog på grundlag af op til 130 pct. af anskaffelsessummen efter den foreslåede affattelse af afskrivningslovens § 6, *stk. 1, nr. 3, 3. og 4. pkt.*, jf. lovforslagets § 1, nr. 5), eller om driftsmidlet ønskes omfattet af den foreslåede § 5 D, så der kan afskrives på grundlag af 116 pct. af anskaffelsessummen.

Det foreslås i § 5 D, *stk. 3, 1. pkt., første led*, at de forhøjede afskrivninger ikke skal gælde i forhold til anskaffelse af personbiler og skibe.

Personbiler defineres som biler, der er indrettet til befordring af højst 9 personer, føreren medregnet. En virksomhed, der køber en varebil i perioden, vil derfor efter forslaget kunne anvende det forhøjede afskrivningsgrundlag på anskaffelsessummen for bilen, da der ikke er tale om en personbil. Skibe vil efter forslaget ikke kunne opnå et forhøjet afskrivningsgrundlag, uanset skibets størrelse.

Det foreslås endvidere i § 5 D, *stk. 3, 1. pkt., andet led*, at maskiner, der via egen energiforsyning drives

eller kan drives af fossile brændsler, ikke omfattes af det foreslåede investeringsvindue om forhøjede afskrivninger.

Ved fossile brændsler forstås kul, koks, petrokoks, naturgas, flydende petroleumsgas og fossile olieprodukter. Petrokoks (petroleumskoks) er et fast brændsel og produceres som biprodukt ved olieraffinering. Petroleumsgas, der også benævnes flaskegas eller LPG (Liquefied Petroleum Gas), er en blanding af propan og butan, som opbevares og fragtes i trykflasker. Naturgas omfatter også LNG (Liquefied Natural Gas), der er naturgas (metan), som i stedet for at blive distribueret via gasinfrastruktur bliver frosset ned til omkring -162 grader Celsius og bliver fragtet i tankskibe i flydende form. Fossile olieprodukter er tung fuelolie, gasolie, spildolie, fyringsolie, diesel og benzin.

Nogle maskiner har flere indbyggede energikilder, f.eks. både et batteri og en tank til brændstof. I så fald vil der efter forslaget være tale om en maskine, der ikke omfattes af investeringsvinduet, jf. ordlyden »drives eller kan drives« af fossile brændsler.

Andre maskiner har ingen indbygget energikilde, men tilsluttes en ekstern energikilde som f.eks. elnettet eller en dieselgenerator. Ved anskaffelse af sådan en maskine vil der efter forslaget være adgang til forhøjet anskaffelsessum. Det vil derimod ikke være tilfældet for dieselgeneratoren, da den drives af fossile brændsler.

Ved anskaffelse af eksempelvis en kran, en stampemaskine eller en motorsav med indbygget motor og brændstoftank til benzin eller diesel vil der således efter forslaget ikke være adgang til at forhøje den skattemæssige anskaffelsessum.

At maskinen skal drives af egen energiforsyning indebærer, at maskiner, der alene kan drives via ekstern energiforsyning, efter forslaget vil være omfattet af investeringsvinduet. Det kan f.eks. være en industristøvsuger, et transportbånd eller en motorsav, der skal tilsluttes elnettet eller en dieselgenerator for at fungere.

Det foreslås dog i § 5 D, stk. 3, 2. *pkt.*, at ved anskaffelse af andre køretøjer end personbiler, vil det foreslåede investeringsvindue skulle finde anvendelse, når køretøjet registreres i Køretøjsregisteret efter § 2, stk. 1, i lov om registrering af køretøjer, eller der er tale om en traktor eller blokvogn, der uden registrering anvendes til transporter efter § 4 i den nævnte lov, når køretøjet inden udgangen af det indkomstår, hvor anskaffelsen sker eller senest 3 måneder efter anskaffelsen, er forsynet med nummerplader.

Ved afgrænsningen af på den ene side fossildrevne maskiner, der ikke omfattes af investeringsvinduet, og på den anden side køretøjer, der omfattes af investeringsvinduet (dog ikke personbiler), foreslås det således at lægge afgørende vægt på, om der er tale om et køretøj, der forsynes med nummerplader efter § 2, stk. 1, eller § 4 i lov om registrering af køretøjer (køretøjsregistreringsloven). Hensigten med denne afgrænsning er at gøre det lettere for erhvervslivet og skattemyndighederne umiddelbart at afgøre, om driftsmidlet omfattes af investeringsvinduet eller ej.

Med køretøjer menes således efter forslaget for det første køretøjer, der registreres i Køretøjsregisteret og forsynes med nummerplader, jf. køretøjsregistreringslovens § 2, stk. 1, og for det andet godkendte traktorer og blokvogne, der forsynes med nummerplader, jf. køretøjsregistreringslovens § 4.

Ved anskaffelse af disse køretøjer vil der efter forslaget være adgang til at forhøje afskrivningsgrundlaget til 116 pct., selv om køretøjet drives af fossile brændsler. Baggrunden er, at der for disse køretøjer ofte ikke er noget reelt grønt alternativ til de fossile brændsler.

Et køretøj skal som udgangspunkt registreres i Køretøjsregisteret og forsynes med nummerplader, inden køretøjet tages i brug på færdselslovens område, jf. køretøjsregistreringslovens § 2, stk. 1.

Det gælder med visse undtagelser et motorkøretøj, en traktor, en knallert, en påhængs- eller sættevogn til et køretøj, der skal registreres, en campingvogn, et andet påhængsredskab, der tilkobles et motorkøre-

tøj, hvis det er muligt at trække det med en større hastighed end 30 km/t, et motorredskab, der er indrettet og benyttes til befordring af gods, der ikke er nødvendigt for motorredskabets funktion.

Sådanne køretøjer, der forsynes med nummerplader i overensstemmelse med køretøjsregistreringslovens § 2, stk. 1, vil efter lovforslaget kunne omfattes af det foreslåede investeringsvindue.

Efter køretøjsregistreringslovens § 2, stk. 2 og 3, er en række køretøjer undtaget fra registreringspligten og nummerpladepligten. Det drejer sig under visse betingelser f.eks. om et motorredskab, herunder en gaffeltruck, der kun i ubetydeligt omfang bruges på privat fællesvej og offentlig vej, og om et køretøj, der fritages efter tilladelse fra Skatteforvaltningen, hvis køretøjet overvejende anvendes uden for offentlig vej.

Et sådant køretøj, der undtages fra registrerings- og nummerpladepligten, falder efter forslaget uden for det foreslåede investeringsvindue, hvis det via egen energiforsyning drives eller kan drives af fossile brændsler.

En traktor, der tilhører ejeren eller brugeren af en landbrugs-, gartneri- eller skovejendom, kan uden almindelig registrering i Køretøjsregisteret alligevel anvendes til visse transporter på offentlig vej, hvis køretøjet er godkendt hertil, jf. køretøjsregistreringslovens § 4, stk. 1. Endvidere kan en blokvogn uden almindelig registrering under visse betingelser anvendes som særtransport, hvis blokvognen er godkendt hertil, jf. køretøjsregistreringslovens § 4, stk. 3. I begge tilfælde skal traktoren og blokvognen registreres som godkendt i Køretøjsregisteret og forsynes med nummerplader.

Det foreslås, at en sådan godkendt traktor eller blokvogn, der er forsynet med nummerplader, vil være omfattet af det foreslåede investeringsvindue.

Der lægges således efter forslaget afgørende vægt på, om driftsmidlet er forsynet med nummerplader eller ej. Hensigten er at gøre det relativt enkelt for virksomheden og for Skatteforvaltningen at afgøre, om der er tale om et køretøj, der omfattes af det foreslåede investeringsvindue, fordi det er forsynet med nummerplader. Et køretøj uden nummerplade vil derimod ikke være omfattet af det foreslåede investeringsvindue, hvis det via egen energikilde drives eller kan drives af fossile brændsler. Ingen personbiler er som nævnt omfattet af det foreslåede investeringsvindue.

I nogle tilfælde anskaffes et køretøj uden nummerplader, selv om det opfylder betingelserne for at blive forsynet med nummerplader. Det kan f.eks. være en dieseldrevet traktor, der indtil videre ikke skal anvendes eller kun i meget begrænset omfang skal anvendes på offentlig vej, så nummerplader ikke er påkrævet. En sådan traktor kan være omfattet af køretøjsregistreringslovens § 3, hvorefter traktoren hverken skal registreres eller godkendes, og den skal heller ikke forsynes med nummerplader. En sådan traktor uden nummerplader vil efter forslaget ikke være omfattet af investeringsvinduet, hvis den drives af fossile brændsler.

Det foreslås imidlertid, at hvis køretøjet registreres eller godkendes og forsynes med nummerplader, således at køretøjet omfattes af køretøjsregistreringslovens § 2, stk. 1, eller § 4, så vil køretøjet være omfattet af investeringsvinduet med adgang til, at den skattemæssige anskaffelsessum kan forhøjes til 116 pct. af anskaffelsessummen. Det foreslås at være en forudsætning for at anvende investeringsvinduet, at køretøjet forsynes med nummerplader inden udgangen af det indkomstår, hvor det er anskaffet. Hvis køretøjet er anskaffet kort tid før indkomstårets udløb, er det dog efter forslaget tilstrækkeligt, at det forsynes med nummerplader senest 3 måneder efter anskaffelsen.

Det foreslås i § 5 D, *stk. 4, 1. pkt.*, at afskrivning efter den foreslåede regel i § 5 D, stk. 1, foretages på grundlag af den afskrivningsberettigede saldo værdi ved indkomstårets udgang.

Det foreslås i § 5 D, *stk. 4, 2. pkt.*, at denne værdi opgøres som saldo værdien ved indkomstårets begyndelse med tillæg af 116 pct. af anskaffelsessummen for nye driftsmidler, der er anskaffet i indkomståret, og med fradrag af 116 pct. af salgssummen for driftsmidler, der er solgt og leveret i indkomstårets løb, og som indgik på den særskilte saldo med 116 pct. af anskaffelsessummen.

Det foreslås i § 5 D, stk. 4, 3. pkt., at saldobærdien ved indkomstårets begyndelse udgør det beløb, hvortil driftsmidler anskaffet i tidligere indkomstår er nedbragt ved afskrivninger på det forhøjede grundlag.

Denne metode svarer til den almindelige afskrivningsmetode for driftsmidler efter afskrivningslovens § 5 tilpasset afskrivningerne på det forhøjede grundlag.

Det vil således efter forslaget ikke kun være anskaffelsessummen ved erhvervelsen, der tillægges 16 pct. I forbindelse med salg af driftsmidler, der har opnået forhøjet afskrivningsgrundlag, vil afståelsessummen efter forslaget ligeledes skulle forhøjes med 16 pct. Hermed genbeskattes de forhøjede afskrivninger. Det skal forhindre udnyttelse derved, at der købes driftsmidler, som hurtigt sælges igen, alene med henblik på at opnå et forhøjet afskrivningsgrundlag.

Det foreslås i § 5 D, stk. 5, at afskrivning på det forhøjede grundlag højst kan udgøre 25 pct. af den afskrivningsberettigede saldobærdi. Satsen på 25 pct. svarer til satsen for afskrivning på den almindelige driftsmiddelsaldo efter afskrivningslovens § 5.

Det foreslås i § 5 D, stk. 6, at afskrivningslovens § 5, stk. 4-6, og § 5 A finder anvendelse på driftsmidler, der omfattes af § 5 D, stk. 1.

Det indebærer, at adgangen til at afskrive på driftsmidler med 116 pct. af anskaffelsessummen, jf. det foreslåede § 5 D, stk. 1, også skal gælde for udgifter til anskaffelse af udlejningsdriftsmidler omfattet af afskrivningslovens § 5, stk. 4, om udskydelse af begyndelsestidspunktet for afskrivning til året efter anskaffelsesåret.

Disse udlejningsdriftsmidler skal dog som hidtil ikke kunne afskrives allerede i anskaffelsesåret. I indkomståret efter anskaffelsesåret vil der fortsat kunne afskrives på udlejningsdriftsmidlerne med indtil 50 pct., men efter forslaget i forhold til 116 pct. af anskaffelsessummen, dvs. med indtil 58 pct. af anskaffelsessummen. Den uafskrevne del af udlejningsdriftsmidternes anskaffelsessum vil i det andet indkomstår efter anskaffelsen skulle tillægges den særlige saldo efter den foreslåede § 5 D.

Eksempel: Et selskab med kalenderårsregnskab anskaffer i 2021 et udlejningsdriftsmiddel for 100.000 kr. Selskabet kan ikke afskrive på driftsmidlet 2021, jf. afskrivningslovens § 5, stk. 4, om udlejningsdriftsmidler. I 2022 vil selskabet kunne afskrive med indtil 50 pct. af anskaffelsessummen efter den gældende § 5, stk. 4, i afskrivningsloven. Efter forslaget vil selskabet i 2022 kunne afskrive på udlejningsdriftsmidlet i forhold til en anskaffelsessum på 116.000 kr., så der i 2022 kan afskrives med 58.000 kr. (50 pct. af 116 pct. af 100.000 kr.). I 2023 skal den uafskrevne andel af anskaffelsessummen 58.000 kr. (116.000 – 58.000 kr.) føres som tillæg på den særlige saldo efter den foreslåede § 5 D, hvorpå der kan afskrives med de sædvanlige 25 pct.

Hvis Skatteforvaltningen meddeler dispensation efter afskrivningslovens § 5, stk. 6, således at udlejningsdriftsmidlerne allerede kan afskrives i anskaffelsesåret, vil 116 pct. af anskaffelsessummen for udlejningsdriftsmidlerne dog efter forslaget allerede i anskaffelsesåret kunne tillægges den særlige saldo efter det foreslåede § 5 D, stk. 1, og dermed behandles på samme måde som almindelige driftsmidler med forhøjet afskrivningsgrundlag.

Efter afskrivningslovens § 5, stk. 5, skal fortjeneste eller tab på et udlejningsdriftsmiddel, der sælges i anskaffelsesåret eller indkomståret efter anskaffelsesåret, fradrages henholdsvis medregnes i den afskrivningsberettigede saldobærdi for det indkomstår, hvor salget finder sted. Den foreslåede henvisning i § 5 D, stk. 6, til afskrivningslovens § 5, stk. 5, indebærer, at det efter forslaget er den særlige § 5 D-saldo, der skal reguleres, hvis den skattepligtige ønsker det pågældende udlejningsdriftsmiddel omfattet af den foreslåede § 5 D.

Efter de gældende regler i afskrivningslovens § 5 A kan en skattepligtig, der har solgt et driftsmiddel med almindeligt afskrivningsgrundlag efter § 5 med tab, fradrage tabet i det indkomstår, hvori driftsmidlet er solgt.

Det foreslås i § 5 D, *stk. 6*, at denne regel også finder anvendelse for driftsmidler med forhøjet afskrivningsgrundlag, hvis disse sælges med tab.

Det foreslås i § 5 D, *stk. 7, 1. pkt.*, at adgangen til forhøjet anskaffelsessum efter den foreslåede § 5 D, *stk. 1*, alene skal finde anvendelse for driftsmidler, der er anskaffet i perioden fra og med den 23. november 2020 til og med den 31. december 2022.

Ved vurderingen af, hvornår et driftsmiddel anses for anskaffet, gælder reglerne i afskrivningslovens § 3. Driftsmidler anses herefter for anskaffet, når driftsmidlet er leveret til en igangværende virksomhed bestemt til at indgå i virksomhedens drift og færdiggjort i et sådant omfang, at det kan indgå i driften.

Det foreslås endvidere i § 5 D, *stk. 7, 2. og 3. pkt.*, at den afskrivningsberettigede saldo værdi efter § 5 D, *stk. 4*, lægges sammen med saldoværdien efter § 5 ved udgangen af indkomståret 2026, og at den derved fremkomne samlede saldoværdi fra og med indkomståret 2027 behandles efter § 5.

Sammenlægningen indebærer efter forslaget, at afståelsessummen for driftsmidler med et forhøjet afskrivningsgrundlag ikke længere skal fragå med 116 pct., men med 100 pct. som normalt, når salget sker i indkomståret 2027 eller senere.

I de gældende bestemmelser i afskrivningslovens § 8, *stk. 1 og 2*, og § 9, *stk. 1, 4. pkt.*, er der henvist til afskrivningslovens § 5 D. Det foreslås ikke at foretage ændringer i disse henvisninger.

Efter de gældende regler i afskrivningslovens § 8 skal en negativ saldo for driftsmidler, jf. § 5, udlignes ved anskaffelser eller medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for det følgende år. En negativ saldo fremkommer derved, at salgssummerne for indkomstårets solgte driftsmidler overstiger den positive værdi på driftsmiddelsaldoen. Det foreslås at bibeholde henvisningen i afskrivningslovens § 8, *stk. 1 og 2*, til § 5 D.

Det foreslås således, at reglen i afskrivningslovens § 8 om udligning af en negativ saldo også skal finde anvendelse for driftsmidler, der vælges afskrevet efter den foreslåede § 5 D i afskrivningsloven.

Det foreslås også, at den skattepligtige ved opgørelsen af, om der foreligger en negativ saldo, skal kunne vælge at foretage opgørelsen på grundlag af summen af saldierne efter § 5 og den foreslåede § 5 D. Dette indebærer f.eks., at en positiv saldo efter den foreslåede § 5 D skal kunne anvendes til at udligne en negativ saldo efter § 5.

Efter gældende regler skal fortjeneste eller tab ved salg af virksomheden opgøres efter afskrivningslovens § 9. Der er i den gældende § 9, *stk. 1, 4. pkt.*, henvist til § 5 D, *stk. 4*, og der er i den gældende § 9, *stk. 3*, henvist til § 5 D, *stk. 6*.

Det forhold, at der vil skulle føres en særskilt saldo med forhøjet afskrivningsgrundlag efter den foreslåede § 5 D, medfører, at der i forbindelse med salg af virksomheden vil skulle foretages to selvstændige opgørelser efter denne særskilte saldo og den almindelige driftsmiddelsaldo. Dette påvirker ikke umiddelbart den samlede fortjeneste eller det samlede tab i forbindelse med virksomhedens ophør.

Det har imidlertid betydning, hvis virksomheden ønskes overdraget med skattemæssig succession. Succession indebærer, at overdrageren ikke beskattes af fortjenesten ved overdragelsen, men at erhververen indtræder i overdragerens sted og dermed overtager overdragerens skatteforpligtelse. Succession forudsætter, at der er en fortjeneste at succedere i. Hvis den ene saldo overdrages med tab, er konsekvensen således, at succession i denne saldo er udelukket, selv om der samlet set er tale om en fortjeneste.

For at undgå, at en sådan teknikalitet skal stå hindrende i vejen for succession, foreslås det derfor ikke at foretage ændring i henvisningen i afskrivningslovens § 9, *stk. 1, 4. pkt.*, til § 5 D, *stk. 4*. Det indebærer, at den skattepligtige vil kunne vælge at foretage opgørelsen af, om der foreligger fortjeneste eller tab, på grundlag af summen af de to saldi.

I forbindelse med opgørelsen af gevinst og tab ved salg af virksomheden skal der efter gældende regler foretages fradrag for eventuelle anskaffelsessummer, som ikke fuldt ud er fradraget i den skattepligtige

indkomst, og som ikke i forvejen er medregnet på saldoen, fordi der er tale om udlejningsdriftsmidler, der ikke kan afskrives i anskaffelsesåret, jf. afskrivningslovens § 5, stk. 4, og § 6, stk. 3. Det fremgår af afskrivningslovens § 9, stk. 3.

Med forslaget bibeholdes henvisningen i § 9, stk. 3, til § 5 D, stk. 6, så også en eventuel uafskrevet del af anskaffelsessummen for udlejningsdriftsmidler, der omfattes af den foreslåede § 5 D om forhøjede afskrivninger, efter forslaget vil kunne fradrages i den skattepligtige indkomst i forbindelse med virksomhedsophør.

Til nr. 4

Efter de gældende regler i afskrivningslovens § 6 kan selvstændigt erhvervsdrivende og selskaber vælge at afskrive hele anskaffelsessummen i anskaffelsesåret (straksafskrivning) i stedet for at afskrive efter saldometoden.

Adgangen til straksafskrivning gælder som hovedregel for følgende aktiver:

- 1) Driftsmidler, hvis fysiske levealder må antages ikke at overstige 3 år
- 2) Driftsmidler med en anskaffelsessum på 14.100 kr. (2020-niveau) eller derunder
- 3) Driftsmidler og skibe til forsøgs- og forskningsvirksomhed
- 4) It-software.

For så vidt angår levetiden, er den fysiske levetid afgørende. Det er ikke tilstrækkeligt for straksafskrivning, at driftsmidlet ikke vil være anvendeligt til en bestemt virksomhed eller et bestemt formål inden for 3 år.

Det er anskaffelsesudgiften for det enkelte aktiv, der er afgørende for, om udgiften kan fratrækkes straks. Den erhvervsdrivende kan selv bestemme, om alle småaktiver eller kun nogle af dem skal straksafskrives. Aktiver i samlesæt eller lignende og aktiver, der er bestemt til at fungere samlet, anses dog for et samlet driftsmiddel og kan derfor kun straksafskrives, hvis den samlede anskaffelsespris ikke overstiger beløbsgrænsen.

Driftsmidler og skibe, der anvendes til efterforskning efter råstoffer, kan ikke straksafskrives.

It-software kan straksafskrives uanset anskaffelsessummens størrelse, og uanset at der ikke er tale om en tidsbegrænset brugsrettighed i henhold til en softwarelicensaftale eller lignende.

Det foreslås i afskrivningslovens § 6, stk. 1, litra 2, 1. pkt., at ændre beløbsgrænsen på 12.300 kr. til 26.200 kr. I 2020-niveau indebærer det, at grænsen for straksfradrag forhøjes fra 14.100 kr. til 30.000 kr.

Den foreslåede forhøjelse af beløbsgrænsen til 30.000 kr. (2020-niveau) indebærer, at anskaffelsessummen for driftsmidler op til denne grænse vil kunne fratrækkes fuldt ud allerede i anskaffelsesåret.

Til nr. 5

Den skattepligtige kan efter afskrivningslovens § 6, stk. 1, vælge at fradrage (straksafskrive) hele anskaffelsessummen for visse driftsmidler i den skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvori anskaffelsen finder sted. Alternativt kan disse driftsmidler afskrives efter de almindelige regler for afskrivning på driftsmidler og skibe, der udelukkende benyttes erhvervsmæssigt, efter § 5, hvorefter der kan afskrives med op til 25 pct. af saldoværdien.

Efter afskrivningslovens § 6, stk. 1, nr. 3, kan den skattepligtige således vælge at straksafskrive anskaffelsessummen for driftsmidler og skibe, der anvendes til forsøgs- og forskningsvirksomhed. Straksafskrivning kan dog ikke foretages for driftsmidler og skibe, som anvendes til efterforskning efter råstoffer. Efter § 6, stk. 1, nr. 3, 2. pkt., kan den skattepligtige i indkomstårene 2018 og 2019 foretage fradrag med et beløb svarende til 101,5 pct. af anskaffelsessummen, for indkomståret 2020 med 103 pct.,

for indkomstårene 2021 og 2022 med 105 pct., for indkomstårene 2023-2025 med 108 pct. og fra og med indkomståret 2026 med 110 pct. af anskaffelsessummen.

Efter § 6, stk. 1, nr. 3, 3. pkt., har virksomhederne herudover mulighed for at foretage fradrag for anskaffelsessummen for driftsmidler og skibe, som anvendes til forsøgs- og forskningsvirksomhed, og som udelukkende benyttes erhvervsmæssigt, med yderligere 27 procentpoint for indkomståret 2020 og 25 procentpoint for indkomståret 2021. Dette svarer til, at fradraget udgør 130 pct. i hvert af de to indkomstår.

Efter § 6, stk. 1, nr. 3, 4. pkt., kan merfradraget som fastsat i § 6, stk. 1, nr. 3, 3. pkt., sammenlagt med fradrag eller afskrivning efter ligningslovens § 8 B, stk. 4, 2. pkt., dog højst foretages for samlede udgifter på 845 mio. kr. i indkomståret 2020 og 910 mio. kr. i indkomståret 2021.

For selskaber, der betaler selskabsskat på 22 pct., svarer det til, at fradraget har en skatteværdi på op til 50 mio. kr. i både 2020 og 2021. Udgifter, der afholdes til forsøgs- og forskningsvirksomhed ud over det fastsatte loft, kan fradrages efter gældende regler med 103 pct. for indkomståret 2020 og 105 pct. for indkomståret 2021.

Efter afskrivningslovens § 6, stk. 1, nr. 3, 5. pkt., skal begrænsningen af virksomhedernes fradragsberettigede udgifter efter 4. pkt. samlet finde anvendelse for selskaber, der indgår i en sambeskatning efter selskabsskattelovens § 31, herunder en international sambeskatning efter selskabsskattelovens § 31 A, idet den samlede begrænsning fordeles forholdsmæssigt mellem de sambeskattede selskabers udgifter i samme koncern.

Dette indebærer, at begrænsningen over sambeskattede selskabers adgang til fradrag efter det forhøjede fradrag for udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed skal fordeles forholdsmæssigt mellem koncernselskaberne.

Efter den foreslåede ændring af § 6, stk. 1, nr. 3, 3. pkt., kan der ud over fradrag efter 2. pkt. foretages fradrag på 27 pct. for indkomståret 2020 og 25 pct. for indkomstårene 2021 og 2022 af anskaffelsessummen. Det foreslås således at forlænge forhøjelsen af fradraget for virksomheders anskaffelsessum for driftsmidler og skibe, som anvendes til forsøgs- og forskningsvirksomhed, og som udelukkende benyttes erhvervsmæssigt. Forlængelsen indebærer, at fradraget forhøjes med 25 procentpoint for indkomståret 2022, således at fradraget også udgør 130 pct. for dette indkomstår.

Efter den foreslåede ændring af § 6, stk. 1, nr. 3, 4. pkt., kan fradrag efter 3. pkt. og fradrag eller afskrivning efter ligningslovens § 8 B, stk. 4, 2. pkt., dog højst foretages for samlede udgifter på 845 mio. kr. i indkomståret 2020 og 910 mio. kr. i indkomstårene 2021 og 2022. Det foreslås således, at merfradraget som fastsat i § 6, stk. 1, nr. 3, 3. pkt., sammenlagt med fradrag eller afskrivning efter ligningslovens § 8 B, stk. 4, 2. pkt., højst skal kunne foretages for samlede udgifter på 910 mio. kr. i indkomståret 2022. Det svarer til de regler, der gælder for indkomståret 2021.

For selskaber, der betaler selskabsskat på 22 pct., svarer det til, at fradraget foreslås at have en skatteværdi på op til 50 mio. kr. i 2022. Udgifter, der afholdes til forsøgs- og forskningsvirksomhed udover det fastsatte loft, kan fradrages efter gældende regler med 105 pct. for indkomståret 2022.

For en virksomhed med samlede udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed på 1.000 mio. kr. kan det samlede fradrag beregnes til ca. 1.278 mio. kr. i indkomståret 2022, jf. tabel 5.

Tabel 5: Eksempel på beregning af fradrag

(mio. kr.)	Beregning	2022
Udgifter	A	1.000
Udgifter under grænse	B	910

	C	130 pct.
Udgifter over grænse	D=A-B	90
	E	105 pct.
Fradrag i alt	$F=B \cdot C + D \cdot E$	1.278

Efter det foreslåede § 6, stk. 1, nr. 3, 4. pkt., skal der ved opgørelsen af loftet over udgifter omfattet af merfradrag efter det foreslåede 3. pkt. medregnes fradragsberettigede udgifter efter ligningslovens § 8 B, stk. 4, 2. pkt. Loftet baseres således på en samlet opgørelse af udgifter, der fradrages eller afskrives efter de foreslåede regler i henholdsvis afskrivningsloven og ligningsloven. Samlet set foreslås det, at disse udgifter ikke skal kunne overstige 910 mio. kr. for indkomståret 2022.

Fra og med indkomståret 2023 anvendes gældende regler, hvorefter fradraget (straksafskrivningen) for virksomheders anskaffelsessum for driftsmidler og skibe, som anvendes til forsøgs- og forskningsvirksomhed, og som udelukkende benyttes erhvervsmæssigt, udgør 108 pct. For indkomstårene 2023-2025 udgør fradraget (straksafskrivningen) 108 pct., og fra og med 2026 udgør fradraget 110 pct.

Til nr. 6

Det foreslås, at afskrivningslovens § 11, stk. 2, 2. pkt., ophæves.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 1, hvor det foreslås at ophæve afskrivningslovens 5 C, stk. 4, 2. pkt., der ikke længere er virksom.

Til nr. 7

Efter afskrivningslovens § 40 C, stk. 8, er satsen 25 pct. for modregning af indtægtsførte beløb vedrørende betalingsrettigheder og mælkekvoter i tab ved salg af landbrugs- eller skovbrugsejendomme.

Denne sats har tidligere svaret til selskabs- og virksomhedsskattesatsen. Ved den seneste nedsættelse af selskabs- og virksomhedsskattesatsen fra 25 pct. til 22 pct. i 2013, jf. lov nr. 792 af 28. juni 2013, blev satsen i afskrivningslovens § 40 C, stk. 8, imidlertid ved en fejl ikke tilsvarende nedsat.

Det foreslås derfor at ændre satsen på 25 pct. til 22 pct. i afskrivningslovens § 40 C, stk. 8, 2. pkt.

Det foreslås, at den foreslåede nedsættelse af satsen til 22 pct. skal gælde fra og med indkomståret, der starter den 1. juli 2021 eller senere, så satsen igen svarer til selskabs- og virksomhedsskattesatsen.

Til § 2

Efter ligningslovens § 8 B, stk. 1, kan udgifter, som er afholdt til forsøgs- og forskningsvirksomhed i tilknytning til den skattepligtiges erhverv, enten fradrages fuldt ud i det indkomstår, hvori de er afholdt, eller afskrives med lige store beløb over det pågældende indkomstår og de efterfølgende fire indkomstår efter den skattepligtiges eget valg.

Ved forsøgs- og forskningsvirksomhed forstås efter praksis originale undersøgelser, som retter sig mod at tilegne sig ny videnskabelig eller teknisk viden og forståelse, der primært sigter mod at nå nogle givne mål og resultater, som kan bruges rent praktisk. Det vil sige anvendelsen af videnskabelig eller teknisk viden til at frembringe nye eller væsentligt forbedrede materialer, mekanismer, produkter, processer, systemer eller tjenesteydelser.

Det samme gælder udgifter til grundforskning, der afholdes af en igangværende virksomhed. Ved

grundforskning forstås originale undersøgelser med sigte på at opnå ny videnskabelig viden og forståelse, uden at undersøgelserne primært er rettet mod praktiske mål eller anvendelser.

På samme måde er udgifter i forbindelse med tilvejebringelse af information om forsøgs- og forskningsarbejde omfattet af fradragsretten, forudsat at der er den fornødne tilknytning til den skattepligtiges erhvervsvirksomhed.

Afholdes der udgifter til forskning og udvikling, før den skattepligtige har påbegyndt sit erhverv, kan udgifterne først fradrages i det indkomstår, hvori erhvervet er påbegyndt, eller afskrives fra og med dette indkomstår, medmindre der er tale om et aktie- eller anpartsselskab. Skatteforvaltningen kan dog tillade, at udgifterne fradrages eller afskrives som anført før påbegyndelsen af erhvervet.

Udgifter, der er anvendt til anskaffelse af maskiner, inventar og lignende driftsmidler, skibe og fast ejendom, kan kun fradrages eller afskrives efter afskrivningsloven.

Efter ligningslovens § 8 B, stk. 4, øges fradraget efter stk. 1 for alle private virksomheders udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed gradvist fra de 100 pct. til 110 pct. til og med indkomståret 2026. Satserne for de enkelte indkomstår udgør 101,5 pct. for indkomstårene 2018 og 2019, 103 pct. for indkomståret 2020, 105 pct. for indkomstårene 2021 og 2022, 108 pct. for indkomstårene 2023-2025 og 110 pct. fra indkomståret 2026.

Efter § 8 B, stk. 4, 2. pkt., har virksomhederne mulighed for at fradrage udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed med 27 procentpoint og 25 procentpoint af udgiften for indkomstårene 2020 og 2021. Det medfører, at fradraget for hvert af de to indkomstår udgør 130 pct. af den afholdte udgift.

Efter § 8 B, stk. 4, 3. pkt., kan fradrag eller afskrivning efter 2. pkt. sammenlagt med fradrag efter afskrivningslovens § 6, stk. 1, nr. 3, 3. pkt., dog højst foretages for samlede udgifter på 845 mio. kr. i indkomståret 2020 og 910 mio. kr. i indkomståret 2021. For selskaber, der betaler selskabsskat på 22 pct., svarer det til, at fradraget har en skatteværdi på 50 mio. kr. i både 2020 og 2021.

Udgifter, der afholdes til forsøgs- og forskningsvirksomhed ud over det fastsatte loft, kan fradrages med 103 pct. for indkomståret 2020 og 105 pct. for indkomstårene 2021 og 2022.

Efter ligningslovens § 8 B, stk. 4, 4. pkt., finder begrænsningen over virksomhedernes fradragsberettigede udgifter efter 3. pkt. anvendelse for selskaber, der indgår i en sambeskatning efter selskabsskattelovens § 31, herunder en international sambeskatning efter selskabsskattelovens § 31 A, idet den samlede begrænsning fordeles forholdsmæssigt mellem de sambeskattede selskabers udgifter i samme koncern. Begrænsningen over sambeskattede selskabers adgang til fradrag efter forhøjelse af fradraget for udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed fordeles forholdsmæssigt mellem koncernselskaberne.

Efter den foreslåede ændring af ligningslovens § 8 B, stk. 4, 2. pkt., foreslås det at forlænge den forhøjede fradragsværdi for forsøgs- og forskningsvirksomhed med 25 procentpoint af udgifter for indkomståret 2022, således at fradraget også udgør 130 pct. for dette indkomstår.

Efter den foreslåede ændring af § 8 B, stk. 4, 3. pkt., foreslås det, at fradrag eller afskrivning efter 2. pkt. sammenlagt med fradrag efter afskrivningslovens § 6, stk. 1, nr. 3, 3. pkt., dog højst kan foretages for samlede udgifter på 910 mio. kr. i indkomståret 2022.

For selskaber, der betaler selskabsskat på 22 pct., svarer det til, at fradraget har en skatteværdi på koncernbasis på op til 50 mio. kr. i 2022. Udgifter, der afholdes til forsøgs- og forskningsvirksomhed ud over det fastsatte loft, kan fradrages efter gældende regler med 105 pct. for indkomståret 2022.

For en virksomhed med samlede udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed på 1.000 mio. kr. kan det samlede fradrag beregnes til ca. 1.278 mio. kr. i indkomståret 2022, jf. tabel 6.

Tabel 6: Eksempel på beregning af fradrag

(mio. kr.)	Beregning	2022
Udgifter	A	1.000
Udgifter under grænse	B	910
	C	130 pct.
Udgifter over grænse	D=A-B	90
	E	105 pct.
Fradrag i alt	F=B·C+D·E	1.278

Efter det foreslåede § 8 B, stk. 4, 3. pkt., skal der ved opgørelsen af loftet over udgifter omfattet af merfradrag efter det foreslåede 2. pkt. medregnes fradragsberettigede udgifter efter afskrivningslovens § 6, stk. 1, nr. 3, 3. pkt. Loftet foreslås således baseret på en samlet opgørelse af udgifter, der fradrages eller afskrives efter de foreslåede regler i henholdsvis afskrivningsloven og ligningsloven. Samlet set foreslås disse udgifter ikke at kunne overstige 910 mio. kr. for indkomståret 2022.

Dette indebærer, at begrænsningen over sambeskattede selskabers adgang til fradrag efter det forhøjede fradrag for udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed skal fordeles forholdsmæssigt mellem koncernselskaberne.

Fra og med indkomståret 2023 anvendes gældende regler. Udgifter, som er afholdt til forsøgs- og forskningsvirksomhed i tilknytning til den skattepligtiges erhverv, fradrages eller afskrives med 108 pct. for indkomstårene 2023-2025 og 110 pct. fra og med indkomståret 2026.

Til § 3

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 1 og 2, kan der foretages forskellige former for omstruktureringer mellem institutioner, uden at den overdragende institution beskattes ved overdragelsen, mens den modtagende institution indtræder (succederer) i den overdragende institutions skattemæssige stilling.

Det følger dog af pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 5, at hvis den overdragende institution er skattepligtig efter pensionsafkastbeskatningslovens § 7 (en pensionskasse m.v.), og den fortsættende institution er skattepligtig efter pensionsafkastbeskatningslovens § 8 (et livsforsikringsselskab), så kan der kun succederes i værdier, der indgår i opgørelsen af beskatningsgrundlaget for den fortsættende institution. Aktiver og passiver i den overdragende institution, hvori der ikke succederes, anses for afstået til handelsværdien af den overdragende institution.

Pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 5, indeholder i 3. og 4. pkt. bestemmelser om, at afståelses-

summen for driftsmidler omfattet af afskrivningslovens § 5 D ikke forhøjes med 15 pct., jf. afskrivningslovens § 5 D, stk. 4, og for driftsmidler omfattet af afskrivningslovens § 5 D opgøres en skatteforpligtelse svarende til skatteværdien af 15 pct. af afståelsessummen. Det fremgår endvidere af bestemmelsens 7. pkt., at skatteforpligtelsen bortfalder den 1. januar 2018.

De nævnte bestemmelser i pensionsafkastlovens § 18, stk. 5, henviser til den nuværende affattelse af afskrivningslovens § 5 D, som i lovforslagets § 1, nr. 3, foreslås nyaffattet.

Som en konsekvens af nyaffattelsen af afskrivningslovens § 5 D foreslås det at tilpasse affattelsen af pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 5, 3. og 4. og 7. pkt., til den foreslåede nye ordlyd af afskrivningslovens § 5 D, stk. 4.

Det foreslås således i pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 5, 3. og 4. pkt., at ændre »15 pct.« til »16 pct.« og at ændre »2018« til »2027« i 7. pkt.

For omdannelser m.v. fra en pensionskasse m.v. til et livsforsikringsselskab efter pensionsafkastbeskatningslovens § 18 foreslås det således, at afståelsessummen for driftsmidler omfattet af den foreslåede bestemmelse i afskrivningslovens § 5 D, jf. lovforslagets § 1, nr. 3, ikke forhøjes med 16 pct. efter det foreslåede § 5 D, stk. 4, i afskrivningsloven.

For at undgå misbrug ved, at driftsmidler udelukkende anskaffes for at opnå en forhøjelse af afskrivningsgrundlaget efter den foreslåede § 5 D i afskrivningsloven og derefter solgt, er der samtidig i afskrivningslovens § 5 D, stk. 4, foreslået en værnsregel om, at afståelsessummen også skal forhøjes med 16 pct. ved afståelser til og med 31. december 2026, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

Ved den foreslåede undtagelse i pensionsafkastbeskatningsloven fra de almindelige regler er der henset til, at der ved omdannelser m.v. fra en pensionskasse til et livsforsikringsselskab som udgangspunkt ikke foretages den form for afståelse af aktivet, der søges undgået med den foreslåede værnsregel i afskrivningslovens § 5 D, stk. 4. Hertil kommer, at der ved omdannelser m.v. fra en pensionskasse m.v. til et livsforsikringsselskab ikke er mulighed for at succedere i den særlige afskrivningssaldo efter den foreslåede § 5 D i afskrivningsloven i modsætning til omstruktureringer, hvor der ikke skiftes beskatningsform efter pensionsafkastbeskatningsloven.

For at undgå, at en pensionskasse m.v., der omdannes m.v. til et livsforsikringsselskab efter pensionsafkastbeskatningslovens § 18, kan undgå beskatning efter den foreslåede § 5 D i afskrivningsloven, hvis det afstår driftsmidlet efter omdannelsen, men før den 1. januar 2027, foreslås det, at der skal opgøres en skatteforpligtelse svarende til, hvad den foreslåede bestemmelse i afskrivningslovens § 5 D ville have medført af merbeskatning, hvis den havde fundet anvendelse ved omdannelsen m.v. til et livsforsikringsselskab. Det foreslås derfor, at hvis driftsmidlet afstås før den 1. januar 2027, så medregnes skatteforpligtelsen til pensionsafkastskatten for livsforsikringsselskabet for det indkomstår, hvor driftsmidlet afstås.

Til § 4

I henhold til svovlafgiftslovens § 1, stk. 1, skal der betales afgift af svovlindholdet i en række varer, hvis varerne indeholder over 0,05 pct. svovl. Svovlafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 1-14, angiver hvilke varer, herunder kul og mineralolieprodukter, der skal betales svovlafgift af.

Det følger af svovlafgiftslovens § 33, stk. 7, at der for varer med et afgiftspligtigt svovlindhold omfattet af svovlafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 2, 3 eller 5-7, der anvendes af registrerede virksomheder til formål som nævnt i bilag 1 til CO₂-afgiftsloven, ydes et særligt bundfradrag på 50 g svovldioxid (SO₂) pr. anvendt GJ brændsel for virksomheder, der måler udledningen af svovl. Det følger endvidere, at for virksomheder, der ikke måler udledningen af svovl, er bundfradraget på 25 g svovl (S) pr. GJ anvendt brændsel. Brændslet skal i begge tilfælde være omfattet af tung proces, som nævnt i bilag 1 til CO₂-afgiftsloven. Dette følger af svovlafgiftslovens § 33, stk. 7, 1. og 2. pkt.

Fradragnet gælder alene for virksomheder med et brændselsforbrug på mindst 0,1 PJ pr. kalenderår, og har virkning indtil udgangen af 2020 jf. svovlafgiftslovens § 33, stk. 7, 3. og 4. pkt.

Efter gældende ret kan der ske overførsel mellem forskellige afgiftsperioder i kalenderåret, jf. svovlafgiftslovens § 33, stk. 7, 5. pkt.

Det følger af svovlafgiftslovens § 33, stk. 8, at visse virksomheder kan opnå en godtgørelse svarende til bundfradragnet efter § 33, stk. 7.

Det foreslås i *stk. 7, 4. pkt.*, at bundfradragnet i svovlafgiften forlænges til udgangen af 2025.

Den foreslåede ændring medfører, at det gældende bundfradrag i svovlafgiftslovens § 33, stk. 7, som efter gældende regler udfases med udgangen af 2020, forlænges, så det i stedet har virkning frem til udgangen af 2025. Den foreslåede forlængelse af bundfradragnet i svovlafgiften sker således som følge af, at det gældende bundfradrag i svovlafgiften er ophørt med udgangen af 2020.

Det betyder, at virksomheder, der kan opnå det særlige bundfradrag for varer omfattet af svovlafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 2, 3 eller 5-7, der anvendes til formål som nævnt i bilag 1 til CO₂-afgiftsloven, fortsat vil kunne opnå det særlige bundfradrag i svovlafgiften frem til udgangen af 2025. Det samme gør sig gældende for virksomheder omfattet af svovlafgiftslovens § 33, stk. 8, da bestemmelsen ligestiller energiintensive virksomheder med tung proces, der modtager procesvarme fra fremmede kraftvarmeanlæg og dertil knyttede blokvarmeanlæg, med virksomheder, der modtager procesvarme fra eget anlæg.

Til § 5

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Der er tale om en afvigelse fra det sædvanlige princip om, at erhvervsrettede love som udgangspunkt bør træde i kraft den 1. januar eller den 1. juli. Baggrunden for den foreslåede afvigelse fra de fælles ikrafttrædelsesdatoer er, at den foreslåede forhøjelse af beløbsgrænsen for straksafskrivinger, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, og det foreslåede investeringsvindue, jf. lovforslagets § 1, nr. 3, foreslås at have virkning allerede fra den 23. november 2020.

Med forslaget om, at loven allerede træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, får virksomhederne bedre mulighed for at indrette sig efter de foreslåede regler i forbindelse med opgørelsen af den skattepligtige indkomst for 2020. Herved reduceres antallet af sager, hvor det er nødvendigt at genoptage skatteansættelsen som følge af, at virksomhederne ikke har foretaget skatteopgørelsen i overensstemmelse med de foreslåede regler.

Det foreslås i *stk. 2*, at skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af lovens § 4 om forlængelse af bundfradrag i svovlafgiftsloven.

Det fremgår af aftale om grøn skattereform af 8. december 2020, at der afsættes 10 mio. kr. årligt i 2021-2025 til at fastholde det nuværende bundfradrag i svovlafgiften, som efter gældende regler udfases med udgangen af 2020. Det fremgår også, at det skal afklares, om bundfradragnet kan fastholdes i overensstemmelse med statsstøttere reglerne.

Begrundelsen for, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte tidspunktet for lovens ikrafttræden er, at det vurderes nødvendigt at gennemføre en dialog med Europa-Kommissionen om forlængelse af det nuværende bundfradrag i svovlafgiften i henhold til EU's statsstøttere regler. Dialogen med Europa-Kommissionen kan nødvendiggøre eventuelle ændringer i modellen for bundfradragnet.

Af hensyn til dialogen med Europa-Kommissionen om initiativets forenelighed med statsstøttere reglerne, vurderes det derfor nødvendigt, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte ikrafttrædelsestidspunktet. Da der efter gældende ret kan ske overførsel af bundfradragnet mellem forskellige afgiftsperioder, betyder det, at virksomhederne vil kunne udnytte bundfradragnet fuldt ud i slutningen af 2021, såfremt de lever op til betingelserne for anvendelsen af fradragnet.

Det foreslås i *stk. 3*, at lovens § 1, nr. 1, om forhøjelse af grænsen fra 14.100 kr. til 30.000 kr. (2020-

niveau) for, hvornår restsaldoen kan afskrives fuldt ud, har virkning for indkomstår, der udløber den 23. november 2020 eller senere. For selskaber, hvis indkomstår følger kalenderåret, vil det eksempelvis betyde, at den foreslåede forhøjelse gælder fra og med indkomståret 2020.

Det foreslås endvidere i lovforslagets § 1, nr. 3, at forhøjelsen af afskrivningsgrundlaget til 116 pct., jf. den foreslåede nye affattelse af § 5 D i afskrivningsloven, har virkning på nye driftsmidler, der anskaffes i perioden fra og med den 23. november 2020 til og med den 31. december 2022.

Det foreslås i *stk. 4*, at lovens § 1, nr. 4, om forhøjelse af beløbsgrænsen for straksafskrivninger har virkning for driftsmidler, der anskaffes den 23. november 2020 eller senere.

Der er alene tale om begunstigende ændringer.

Endvidere foreslås det i *stk. 5*, at lovens § 1, nr. 7, om ændring af satsen i afskrivningslovens § 40 C, stk. 8, 2. pkt., fra 25 pct. til 22 pct. har virkning for indkomstår, der starter den 1. juli 2021 eller senere. Denne konsekvensændring er ikke begunstigende for de berørte selvstændigt erhvervsdrivende og foreslås derfor at have virkning efter lovens ikrafttræden.

Loven gælder hverken for Færøerne eller Grønland, fordi de love, der foreslås ændret, ikke gælder for Færøerne eller Grønland og ikke indeholder en hjemmel til at sætte lovene i kraft for Færøerne eller Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 1

I afskrivningsloven, jf. lovekendtgørelse nr. 1147 af 29. august 2016, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 722 af 8. juni 2018 og senest ved § 1 i lov nr. 2219 af 29. december 2020, foretages følgende ændringer:

§ 5. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Afskrivning kan højst udgøre 25 pct. af den afskrivningsberettigede saldobærdi efter stk. 2. Udgør den afskrivningsberettigede saldobærdi før indkomstårets afskrivning et grundbeløb på 12.300 kr. (2010-niveau) eller derunder, kan beløbet fradrages fuldt ud i den skattepligtige indkomst.

§ 5 C. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Afskrivning på aktiver omfattet af stk. 1 kan højst udgøre 15 pct. af den afskrivningsberettigede saldobærdi. I indkomstårene 2008 og 2009 er afskrivningssatsen i 1. pkt. 23 pct., i indkomstårene 2010 og 2011 er afskrivningssatsen 21 pct., i indkomstårene 2012 og 2013 er afskrivningssatsen 19 pct., og i indkomstårene 2014 og 2015 er afskrivningssatsen 17 pct. Afskrivning på aktiver omfattet af stk. 2 kan højst udgøre 7 pct. af den afskrivningsberettigede saldobærdi. Reglerne for driftsmidler omfattet af § 5, bortset fra § 5, stk. 4-6, § 5 A og § 6 finder tilsvarende anvendelse

Stk. 5-6. ---

§ 5 D. Den skattepligtige kan i stedet for at afskrive efter § 5 vælge at afskrive udgifter til anskaffelse af nye driftsmidler, som udelukkende benyttes erhvervsmæssigt, på en særskilt saldo, hvor anskaffelsessummen indgår med 115 pct., jf. dog stk. 2-7. Ved nye driftsmidler forstås driftsmidler, der anskaffes af den skattepligtige som fabriksnye.

1. I § 5, *stk. 3, 2. pkt.*, ændres »12.300 kr.« til: »26.200 kr.«.

2. § 5 C, *stk. 4, 2. pkt.*, ophæves.

3. § 5 D affattes således:

»§ 5 D. Den skattepligtige kan i stedet for at afskrive efter § 5 vælge at afskrive udgifter til anskaffelse af nye driftsmidler, som udelukkende benyttes erhvervsmæssigt, på en særskilt saldo, hvor anskaffelsessummen indgår med 116 pct., jf. dog stk. 2-7. Ved nye driftsmidler forstås driftsmidler, der anskaffes af den skattepligtige som fabriksnye.

Stk. 2. Det er en betingelse for afskrivning efter stk. 1, at anskaffelsessummen som nævnt i stk. 1 ikke fradrages (straksafskrives) efter § 6, stk. 1.

Stk. 3. Stk. 1 finder ikke anvendelse for udgifter til anskaffelse af personbiler og skibe.

Stk. 4. Indkomstårets afskrivninger efter stk. 1 foretages på grundlag af den afskrivningsberettigede saldoværdis ved indkomstårets udgang. Denne værdi opgøres som saldoværdien ved indkomstårets begyndelse med tillæg af 115 pct. af anskaffelsessummen for driftsmidler, der er anskaffet i indkomståret, jf. dog stk. 7, og med fradrag af 115 pct. af salgssummen for driftsmidler, der er solgt og leveret i indkomstårets løb, og som indgik på den særskilte saldo med 115 pct. af anskaffelsessummen. Saldoværdien ved indkomstårets begyndelse udgør det beløb, hvortil driftsmidler anskaffet i tidligere indkomstår er nedbragt ved afskrivninger efter stk. 1.

Stk. 5. Afskrivning efter stk. 1 kan højst udgøre 25 pct. af den afskrivningsberettigede saldoværdis efter stk. 4.

Stk. 6. § 5, stk. 4-6, og § 5 A finder tilsvarende anvendelse for driftsmidler omfattet af stk. 1.

Stk. 7. Stk. 1 finder alene anvendelse for driftsmidler, der er anskaffet senest den 31. december 2013, jf. § 3. Den afskrivningsberettigede saldoværdis efter stk. 4 skal lægges sammen med saldoværdien efter § 5 ved udgangen af indkomståret 2017. Den derved fremkomne samlede saldoværdis skal fra og med indkomståret 2018 behandles efter § 5.

Stk. 8. Stk. 1-7 finder tilsvarende anvendelse på vindmøller.

Stk. 2. Det er en betingelse for afskrivning efter stk. 1, at anskaffelsessummen som nævnt i stk. 1 ikke fradrages (straksafskrives) efter § 6, stk. 1.

Stk. 3. Stk. 1 finder ikke anvendelse for udgifter til anskaffelse af personbiler og skibe eller for udgifter til anskaffelse af maskiner, der via egen energiforsyning drives eller kan drives af fossile brændsler. Stk. 1 finder dog anvendelse for andre køretøjer end personbiler, når køretøjet registreres i Køretøjsregisteret efter § 2, stk. 1, i lov om registrering af køretøjer, eller der er tale om en traktor eller blokvogn, der uden registrering anvendes til transporter efter § 4 i den nævnte lov, når køretøjet inden udgangen af det indkomstår, hvor anskaffelsen sker eller senest 3 måneder efter anskaffelsen, er forsynet med nummerplader.

Stk. 4. Indkomstårets afskrivninger efter stk. 1 foretages på grundlag af den afskrivningsberettigede saldoværdis ved indkomstårets udgang. Denne værdi opgøres som saldoværdien ved indkomstårets begyndelse med tillæg af 116 pct. af anskaffelsessummen for driftsmidler, der er anskaffet i indkomståret, jf. dog stk. 7, og med fradrag af 116 pct. af salgssummen for driftsmidler, der er solgt og leveret i indkomstårets løb, og som indgik på den særskilte saldo med 116 pct. af anskaffelsessummen. Saldoværdien ved indkomstårets begyndelse udgør det beløb, hvortil driftsmidler anskaffet i tidligere indkomstår er nedbragt ved afskrivninger efter stk. 1.

Stk. 5. Afskrivning efter stk. 1 kan højst udgøre 25 pct. af den afskrivningsberettigede saldoværdis efter stk. 4.

Stk. 6. § 5, stk. 4-6, og § 5 A finder tilsvarende anvendelse for driftsmidler omfattet af stk. 1.

Stk. 7. Stk. 1 finder alene anvendelse for driftsmidler, der er anskaffet i perioden fra og med den 23. november 2020 til og med den 31. december 2022. Den afskrivningsberettigede saldoværdis efter stk. 4 lægges sammen med saldoværdien efter § 5 ved udgangen af indkomståret 2026. Den derved fremkomne samlede saldoværdis behandles fra og med indkomståret 2027 efter § 5.«

§ 6. ---

1) ---

2) Driftsmidler med en anskaffelsessum på et grundbeløb på 12.300 kr. (2010-niveau) eller derunder. Aktiver i et samlesæt eller lignende samt aktiver, der er bestemt til at fungere samlet, anses for ét driftsmiddel. Aktiver, der er bestemt til at fungere sammen med allerede anskaffede aktiver, kan ikke straksafskrives, såfremt den samlede anskaffelsessum overstiger grundbeløbet. Forbedringsudgifter sidestilles med udgifter til anskaffelse af aktiver, der er bestemt til at fungere sammen med allerede anskaffede aktiver.

3) Driftsmidler og skibe til forsøgs- og forskningsvirksomhed bortset fra driftsmidler og skibe, der anvendes til efterforskning af råstoffer. Fradrag af anskaffelsessummen som nævnt i 1. pkt. kan for indkomstårene 2018 og 2019 foretages med et beløb svarende til 101,5 pct. af anskaffelsessummen, for indkomståret 2020 med 103 pct., for indkomstårene 2021 og 2022 med 105 pct. for indkomstårene 2023-2025 med 108 pct. og fra og med indkomståret 2026 med 110 pct. af anskaffelsessummen. For indkomstårene 2020 og 2021 kan der udover fradrag efter 2. pkt. foretages fradrag på henholdsvis 27 pct. og 25 pct. af anskaffelsessummen. Fradrag efter 3. pkt. er dog højst foretages for udgifter på 845 mio. kr. for indkomståret 2020 og udgifter på 910 mio. kr. for indkomståret 2021. Ved opgørelsen af udgifter efter 4. pkt. medregnes fradragsberettigede udgifter omfattet af ligningslovens § 8 B, stk. 4, 2. pkt. Begrænsningen efter 4. pkt. gælder samlet for sambeskattede selskaber, idet den samlede begrænsning fordeles forholdsmæssigt mellem de sambeskattede selskabers udgifter omfattet af 4. pkt.

4) ---

Stk. 2-4. ---

§ 8. I det omfang en negativ saldo, der er fremkommet som følge af, at salgssummer m.v. skal fradrages i afskrivningsgrundlaget, jf. § 5, stk. 2, og § 5 D, stk. 4, ikke medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvori den er opstået, skal den udlignes ved anskaf-

4. I § 6, stk. 1, nr. 2, 1. pkt., ændres »12.300 kr.« til: »26.200 kr.«.

5. § 6, stk. 1, nr. 3, 3. og 4. pkt., affattes således:

»For indkomstårene 2020-2022 kan der ud over fradrag efter 2. pkt. foretages fradrag på 27 pct. for indkomståret 2020 og 25 pct. for indkomstårene 2021 og 2022 af anskaffelsessummen. Fradrag efter 3. pkt. og fradrag eller afskrivning efter ligningslovens § 8 B, stk. 4, 2. pkt., kan dog højst foretages for samlede udgifter på 845 mio. kr. i indkomståret 2020 og 910 mio. kr. i indkomstårene 2021 og 2022.«

felser eller medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for det følgende indkomstår.

Stk. 2. Ved opgørelsen af saldoen som nævnt i stk. 1 kan den skattepligtige vælge at foretage opgørelsen på grundlag af summen af saldiene efter § 5, stk. 2, og § 5 D, stk. 4.

Stk. 3. ---

§ 9. I det indkomstår, hvori en virksomhed sælges eller i øvrigt ophører (ophørsåret), kan der ikke afskrives eller straksafskrives på driftsmidler eller skibe omfattet af dette kapitel. Fortjeneste eller tab medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for ophørsåret og opgøres som forskellen mellem på den ene side salgssummen for de i ophørsåret solgte driftsmidler og skibe, herunder salgssummen for straksafskrevne driftsmidler og skibe, og på den anden side saldoværdien ved ophørsårets begyndelse med tillæg af beløb, der i ophørsåret er anvendt til nyanskaffelser. Såfremt saldoværdien ved ophørsårets begyndelse er negativ, opgøres fortjeneste eller tab som forskellen mellem på den ene side salgssummerne med tillæg af et positivt beløb lig den negative saldo og på den anden side udgifterne til nyanskaffelser i ophørsåret. Ved opgørelsen af saldoværdien som nævnt i 2. og 3. pkt. kan den skattepligtige vælge at foretage opgørelsen på grundlag af summen af saldoværdierne efter § 5, stk. 2, og § 5 D, stk. 4.

Stk. 2. ---

Stk. 3. I de i stk. 1 nævnte salgssummer fradrages eventuelle anskaffelsessummer, der som følge af reglerne i § 5, stk. 4, jf. § 5 D, stk. 6, og § 6, stk. 3, ikke fuldt ud er fradraget i den skattepligtige indkomst, og som ikke i forvejen er medregnet i saldoen.

§ 11

Stk. 2. Afskrivning kan i anskaffelsesåret beregnes med indtil 25 pct. af anskaffelsessummen for driftsmidler omfattet af § 5, stk. 1, indtil 15 pct. af anskaffelsessummen for driftsmidler og skibe omfattet af § 5 C, stk. 1, og indtil 7 pct. af anskaffelsessummen for infrastrukturanlæg omfattet af § 5 C, stk. 2. § 5 C, stk. 4, 2. pkt., finder tilsvarende

6. § 11, stk. 2, 2. pkt., ophæves.

anvendelse. For hvert af de følgende indkomstår kan afskrivning beregnes efter 1. pkt. af det beløb, der henstår uafskrevet ved indkomstårets begyndelse. Af den således beregnede afskrivning kan fradrages et beløb, der svarer til den erhvervsmæssige benyttelse i det pågældende indkomstår.

Stk. 3-5. ---

§ 40 C.

Stk. 2-7 ---

Stk. 8. Hvis der opgjort efter reglerne i ejendomsavancebeskatningsloven fremkommer et fradragsberettiget tab ved afståelse af en ejendom, der på afståelsestidspunktet helt eller delvis benyttes til landbrug, gartneri, planteskole eller frugtplantage, jf. vurderingslovens § 33, stk. 1, eller ved afståelse af en skovbrugsejendom, jf. vurderingslovens § 33, stk. 7, modregnes summen af et indtægtsført beløb for det indkomstår, hvori ejendommen sælges, og de foregående indkomstårs indtægtsførte beløb som nævnt i stk. 7 i tabet på ejendommen, i det omfang summen kan rummes i tabet på ejendommen. Skatteværdien, der beregnes med 25 pct. af det beløb, som modregnes i tabet på ejendommen efter reglerne i 1. pkt., anses for indbetalt acontoskat vedrørende det indkomstår, hvori tabet på ejendommen realiseres, jf. stk. 9 og 10.

Stk. 9-12. ---

§ 8 B. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Fradrag eller afskrivninger efter stk. 1 kan for udgifter afholdt i indkomstårene 2018 og 2019 foretages med et beløb svarende til 101,5 pct. af den afholdte udgift, for indkomståret 2020 med 103 pct., for indkomstårene 2021 og 2022 med 105 pct., for indkomstårene 2023-2025 med 108 pct. og fra og med indkomståret 2026 med 110 pct. af den afholdte udgift. For indkomståre-

7. I § 40 C, stk. 8, 2. pkt., ændres »25 pct.« til »22 pct.«

§ 2

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 806 af 8. august 2019, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 2219 af 29. december 2020, foretages følgende ændring:

1. § 8 B, stk. 4, 2. og 3. pkt., affattes således:

»For indkomstårene 2020-2022 kan der ud over fradrag eller afskrivninger efter 1. pkt. foretages fradrag eller afskrivninger på 27 pct. for ind-

ne 2020 og 2021 kan der udover fradrag eller afskrivninger efter 1. pkt. foretages fradrag eller afskrivninger på henholdsvis 27 pct. og 25 pct. af udgiften. Fradrag eller afskrivning efter 2. pkt. kan dog højst foretages for udgifter på 845 mio. kr. for indkomståret 2020 og udgifter på 910 mio. kr. for indkomståret 2021. Ved opgørelsen af udgifter efter 3. pkt. medregnes fradragsberettigede udgifter omfattet af afskrivningslovens § 6, stk. 1, nr. 3, 3. pkt. Begrænsningen efter 3. pkt. gælder samlet for sambeskattede selskaber, idet den samlede begrænsning fordeles forholdsmæssigt mellem de sambeskattede selskabers udgifter omfattet af 3. pkt.

§ 18.

Stk 2-4. ---

Stk. 5. Er den overdragende institution skattepligtig efter § 7 og den fortsættende institution skattepligtig efter § 8, kan der kun succederes efter stk. 2 i værdier, der indgår i opgørelsen af beskatningsgrundlaget for den fortsættende institution. Aktiver og passiver i den overdragende institution, hvori der ikke succederes efter 1. pkt., anses for afstået til handelsværdien af den overdragende institution. Afståelsessummen for driftsmidler omfattet af afskrivningslovens § 5 D for højes ikke med 15. pct., jf. afskrivningslovens § 5 D, stk. 4. For driftsmidler omfattet af afskrivningslovens § 5 D opgøres en skatteforpligtelse svarende til skatteværdien af 15 pct. af afståelsessummen efter 3. pkt. Skatteværdien beregnes med den skatteprocent, der i henhold til § 2 gælder for det indkomstår, hvor omdannelsen m.v. har virkning. Skatteforpligtelsen medregnes i skatten for det indkomstår, hvor driftsmidlet afstås. Skatteforpligtelsen bortfalder den 1. januar 2018.

Stk. 6-7. ---

komståret 2020 og 25 pct. for indkomstårene 2021 og 2022 af udgiften. Fradrag eller afskrivning efter 2. pkt. og fradrag efter afskrivningslovens § 6, stk. 1, nr. 3, 3. pkt., kan dog højst foretages for samlede udgifter på 845 mio. kr. i indkomståret 2020 og 910 mio. kr. i indkomstårene 2021 og 2022.«

§ 3

I pensionsafkastbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 185 af 6. marts 2020, foretages følgende ændring:

1. I § 18, *stk. 5, 3. og 4. pkt.*, ændres »15 pct.« til: »16 pct.« og i 7. *pkt.* ændres »2018« til: »2027«.

§ 4

I lov om afgift af svovl, jf. lovbekendtgørelse nr. 479 af 22. april 2020, som ændret ved § 19 i lov nr. 1728 af 27. december 2018 foretages følgende ændring:

§ 33.

Stk. 2-6. ---

Stk. 7. For varer med et afgiftspligtigt svovlindhold omfattet af § 1, stk. 1, nr. 2, 3 eller 5-7, der anvendes af registrerede virksomheder til formål nævnt i bilag 1 til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, ydes et særligt bundfradrag på 50 g svovldioxid (SO₂) pr. anvendt GJ brændsel. For registrerede virksomheder, der ikke måler udledningen, er fradraget på 25 g svovl (S) pr. GJ brændsel, når anvendelsen sker til formål nævnt i bilag 1 til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter. Fradraget gælder for virksomheder med et brændselsforbrug på mindst 0,1 PJ pr. kalenderår. Fradraget i afgiften gælder indtil udgangen af 2020. Hvis anvendelsen af brændsler omfattet af § 1, stk. 1, nr. 2, 3 eller 5-7, samtidig sker til andre formål end dem, som er nævnt i bilag 1 til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, ses bort herfra i beregningen af det særlige bundfradrag, hvis disse andre formål udgør under 20 pct. af de fremstillede energimængder. Der kan ske overførsel mellem forskellige afgiftsperioder i kalenderåret. For hver afgiftsperiode foretager virksomheden en acontoopgørelse af udledning af svovl, bundfradrag og eventuelle uudnyttede bundfradrag overført fra andre afgiftsperioder. Ved kalenderårets udløb foretages en endelig opgørelse af den samlede svovludledning fratrukket de akkumulerede bundfradrag. Der kan ske overførsel mellem virksomhedens forskellige ovne, kedler m.v. og mellem brændsler omfattet af bundfradrag inden for virksomhedens samme geografiske sted.

Stk. 8-11. ---

1. I § 33, *stk. 7, 4. pkt.* ændres »2020« til: »2025«.